

Συγκροτήθηκε από τον Ειρηνοδίκη Αθανάσιο Πολυζόπουλο, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθήνας με την παρουσία της Γραμματέως Στεφανίας Κολλιντζα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 16/7/2012 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αιτούντος: του εδρεύοντος στην Αθήνα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ», νόμιμα εκπροσωπούμενου από τον Πρόεδρο του ΔΣ, Ιωάννη Αδαμόπουλο, που εκπροσωπήθηκε από τον ίδιο και τους πληρεξουσίους δικηγόρους του Δημήτριο Βερβεσό και Θεόδωρο Σχινά.

Του καθ ου η αίτηση: Ευάγγελου Καλούση, κατοίκου Αθήνας, που εμφανίστηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο του Φωτεινή Βερνέζη.

Προσθέτως παρεμβαίνοντες υπέρ του αιτούντος και κατά του καθ ου.

1. Το εδρεύον στην Θεσσαλονίκη ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Νικόλαο Βαλεργάκη, που εκπροσωπήθηκε τον ίδιο και τους πληρεξουσίους δικηγόρους του, Αντώνη Αργυρό και Ιωάννη Καλογριδάκη.
2. Το εδρεύον στην Καλαμάτα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Κωνσταντίνο Μαργέλη, που εκπροσωπήθηκε από τον ίδιο και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Αντώνη Αργυρό.
3. Το εδρεύον στην Πάτρα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Νικόλαο Παπάκο, που εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους του, Αντώνη Αργυρό, Ιωάννη Καλογριδάκη και Γεώργιο Μπέρτσο.
4. Το εδρεύον στην Λάρισα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Δημήτριο Κατσαρό, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Αντώνη Γραβάνη.
5. Το εδρεύον στο Ηράκλειο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Βασίλη Λαμπρινό, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Παναγιώτη Γαλετσέλλη.
6. Το εδρεύον στην Κομοτηνή ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Γεώργιο Κυμπαρίδη, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Ανάστασιο Κοιμτζίδη.
7. Το εδρεύον στην Τρίπολη ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Δημήτριο Κωστόγιαννη, που εκπροσωπήθηκε από τον ίδιο.
8. Το εδρεύον στο Ναύπλιο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Θεόδωρο Καζά, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Δημήτριο Κωστόγιαννη.
9. Το εδρεύον στις Σέρρες ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Πασχάλη Αγγελίδη, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Αντώνη Αργυρό.
10. Το εδρεύον στην Ηγουμενίτσα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Κωνσταντίνο Σιντόρη, που εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους του, Γεωργίου Μπέρτσου και Ιωάννη Καλογριδάκη.

11. Το εδρεύον στον Βόλο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΟΛΟΥ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Αναστάσιο Βολιώτη, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Ευστάθιο Μπακάλη.
12. Το εδρεύον στην Καβάλα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Αθανάσιο Αθανασίου, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αναστάσιο Κοιμτζίδη.
13. Το εδρεύον στην Δράμα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΡΑΜΑΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Θεόφιλο Ξανθόπουλο, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αναστάσιο Κοιμτζίδη.
14. Το εδρεύον στην Ξάνθη ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από την πρόεδρο του ΔΣ, Κυριακή Κιούση, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αναστάσιο Κοιμτζίδη.
15. Το εδρεύον στην Αλεξανδρούπολη ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Κωνσταντίνο Ντίνα, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αναστάσιο Κοιμτζίδη.
16. Το εδρεύον στην Ορεστιάδα ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Χρήστο Καπετανίδη, που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του, Αναστάσιο Κοιμτζίδη.
17. Το εδρεύον στην Κόρινθο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Παναγιώτη Νικολόπουλο, που εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους του, Αντώνη Αργυρό και Ιωάννη Καλογριδάκη.
18. Το εδρεύον στο Αίγιο ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΙΟΥ», νόμιμα εκπροσωπούμενος από τον πρόεδρο του ΔΣ, Παναγιώτη Θεοφανόπουλο, που εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους δικηγόρους του, Αντώνη Αργυρό και Ιωάννη Καλογριδάκη.

Το αιτούν με την από 10/7/2012 αίτηση, διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, που κατατέθηκε με αύξοντα αριθμό 11463/2012, ζήτησε όσα περιέχονται σ' αυτή.

Για την προκειμένη συζήτηση της αιτήσεως, και μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από την σειρά του οικείου εκθέματος, το δικαστήριο αφού,

Άκουσε όσα περιέχονται στα πρακτικά.
Μελέτησε την δικογραφία και
Σκέφθηκε σύμφωνα με τον Νόμο.

Την 12/12/2006, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με εισήγηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ψήφισε, την τροποποιημένη Οδηγία 2006/123/ΕΚ, με τίτλο «σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά». Η οδηγία αυτή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 27 Δεκεμβρίου 2006 και τα κράτη - μέλη ήταν υποχρεωμένα, το αργότερο μέχρι τις 28 Δεκεμβρίου 2009, να θεσπίσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θα ενσωματώνουν τη σχετική οδηγία στο εσωτερικό τους δίκαιο. Έτσι, η τροποποιημένη οδηγία Bolkestein, θα γινόταν εσωτερικός νόμος στα κράτη-μέλη. Η αρχική εκδοχή της οδηγίας Bolkestein προσπάθησε να καταργήσει τους εθνικούς κανόνες και τις ρυθμίσεις που διέπουν την παροχή όλων των υπηρεσιών (άρθρο 1), με εξαίρεση τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες και τα δίκτυα ηλεκτρονικής επικοινωνίας και τις υπηρεσίες μεταφορών, που καλύπτονται από προγενέστερες οδηγίες και νομικές διατάξεις της Ε.Ε. (άρθρο 2). Ένα από τα σημεία της αρχικής οδηγίας που τροποποιήθηκε ήταν η «αρχή της χώρας προέλευσης».

Σύμφωνα με την αρχή αυτή, ένα νομικό ή φυσικό πρόσωπο (επιχείρηση ή αυτοαπασχολούμενος) που προέρχεται από κάποια χώρα-μέλος μπορεί να παρέχει ελεύθερα τις υπηρεσίες του σε οποιαδήποτε άλλη χώρα-μέλος, με βάση το νομοθετικό πλαίσιο που ισχύει στη χώρα προέλευσης. Από την τροποποιημένη εκδοχή της οδηγίας Bolkestein, που ψήφισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχει απαλειφθεί η «αρχή της χώρας προέλευσης» κριθέντος ότι ενεργοποιεί τον ανταγωνισμό μεταξύ εργαζομένων από χώρες με πολύ διαφορετικές συνθήκες εργασίας, ενώ ταυτόχρονα περιορίστηκε δραστικά και η γκάμα των υπηρεσιών που καλύπτει η εν λόγω οδηγία. Συγκεκριμένα Το τροποποιημένο κείμενο της οδηγίας που ψήφισε εν τέλει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διαφέρει από το αρχικό ως προς δύο σημεία. Πρώτον, περιορίζει αισθητά το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, εξαιρώντας έναν πολύ μεγαλύτερο αριθμό υπηρεσιών. Εκτός από τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες και τα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τις υπηρεσίες του τομέα μεταφορών, εξαιρεί και μια σειρά άλλων σημαντικών υπηρεσιών, όπως οι «μη οικονομικές υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος», οι υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης, οι οπτικοακουστικές υπηρεσίες, τα τυχερά παιχνίδια, οι κοινωνικές υπηρεσίες που σχετίζονται με την κοινωνική στέγαση, την παιδική μέριμνα και τη στήριξη οικογενειών και ατόμων που έχουν ανάγκη, οι υπηρεσίες που παρέχουν τα γραφεία εύρεσης προσωρινής εργασίας, οι ιδιωτικές υπηρεσίες ασφαλείας, οι υπηρεσίες των συμβολαιογράφων και των δικαστικών επιμελητών και η φορολογία (άρθρο 2). Εξαιρεί, επίσης, συμπληρωματικά και τις υπηρεσίες «γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος» (ταχυδρομεία, ηλεκτρική ενέργεια, φυσικό αέριο, παροχή ύδατος, διαχείριση λυμάτων, επεξεργασία αποβλήτων), τις νομικές υπηρεσίες που παρέχουν οι δικηγόροι, τη δικαστική είσπραξη οφειλών, τα πνευματικά δικαιώματα και μια σειρά υπηρεσιών που ρυθμίζονται από άλλες νομοθετικές διατάξεις της Ε.Ε. (άρθρο 17). Δεύτερον, αποσύρει την «αρχή της χώρας προέλευσης» και την αντικαθιστά με μια γενική αναφορά στην «ελεύθερη παροχή υπηρεσιών». Στα άρθρα 30 και 31 καθορίζεται το είδος του ελέγχου και της εποπτείας που πρέπει να ασκούν από κοινού ή συμπληρωματικά η χώρα προέλευσης σε συνεργασία με τη χώρα προορισμού. Τέλος, διευκρινίζεται (άρθρο 3, παράγραφος 1) ότι από άποψη νομικής υπόστασης η σχετική οδηγία δεν είναι ισοδύναμη με τις άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, όπως προέβλεπε το αρχικό κείμενο. Όταν έρχεται σε σύγκρουση με άλλες διατάξεις, τότε υπερισχύουν οι τελευταίες. Κατά τα λοιπά, εξακολουθούν να ισχύουν οι άλλες δυο βασικές αρχές που διетύπωσε ο Bolkestein στο αρχικό του κείμενο: η «αρχή της ελευθερίας εγκατάστασης» (κεφ. III, άρθρα 9-15) και η «αρχή της αμοιβαίας συνδρομής» μεταξύ των κρατών-μελών (κεφ. VI, άρθρα 28-36). Για να αποκτήσει, μάλιστα, ουσιαστικό περιεχόμενο το δικαίωμα ελεύθερης εγκατάστασης, τα κράτη-μέλη υποχρεούνται να απλουστεύσουν τις ισχύουσες γραφειοκρατικές διαδικασίες (άρθρο 5). Μεταξύ άλλων, οφείλουν να δημιουργήσουν «ενιαία κέντρα εξυπηρέτησης» (άρθρο 6), στα οποία θα μπορούν να απευθύνονται οι ενδιαφερόμενοι πάροχοι των υπηρεσιών (ελεύθεροι επαγγελματίες ή επιχειρήσεις) για να διεκπεραιώνουν όλες τις απαιτούμενες διαδικασίες και διατυπώσεις για την χορήγηση άδειας (άρθρα 9-13). Σε κάθε περίπτωση, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που θεσπίζουν οι χώρες υποδοχής πρέπει να μην εισάγουν διακρίσεις εις βάρος των ξένων παρόχων, η αναγκαιότητά τους να δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος και, τέλος, να μην είναι υπερβολικοί, αλλά ευθέως ανάλογοι προς τον στόχο που επιδιώκουν (άρ. 9, παρ. 1, άρ. 15, παρ. 3 και άρ. 16, παρ. 1). Επίσης κατά ρητή διατύπωση, η οδηγία δεν θίγει το εθνικό εργατικό δίκαιο, την εθνική κοινωνική ασφάλιση, τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις και το δικαίωμα των εργατικών κινητοποιήσεων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο (άρ 1, παρ. 6 και 7). Τέλος με την σημείωση 88, η διάταξη περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, σε ένα κράτος μέλος, επιφυλάσσεται μία δραστηριότητα σε συγκεκριμένο επάγγελμα, όπως συμβαίνει π.χ. με την απαίτηση που ορίζει ότι οι νομικές συμβουλές παρέχονται αποκλειστικά από δικηγόρους. Στο άρθρο

16, παρ. 3, υπάρχει μια αμφιλεγόμενη διατύπωση, η οποία έχει ως εξής: η χώρα στην οποία παρέχεται η υπηρεσία «δεν μπορεί να εμποδιστεί» να εφαρμόσει το εθνικό εργατικό δίκαιο, αρκεί αυτό να γίνεται «σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία». Ακόμη, «δεν μπορεί να εμποδιστεί» να επιβάλει περιορισμούς για λόγους δημοσίου συμφέροντος, πάντα όμως σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στην οδηγία προϋποθέσεις. Η ίδια αμφιλεγόμενη διατύπωση ακολουθείται και στην τελευταία σημείωση (88) κατά το ότι, στη φράση «σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο» προσκολλάται ο προσδιορισμός: «που σέβεται το κοινοτικό δίκαιο». Το γεγονός αυτό μπορεί να δημιουργήσει την εντύπωση ότι προέχει το κοινοτικό δίκαιο (άρα και η οδηγία) έναντι του εσωτερικού δικαίου της χώρας όπου παρέχεται η υπηρεσία. Η νομική αμφισημία όλων αυτών των διατάξεων, που επιδέχονται έως και αντικρουόμενες ερμηνείες, είναι εύλογο να οδηγεί τους εμπλεκόμενους σε προσφυγές στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Εν προκειμένω κρίνεται ότι, αν η οδηγία ήθελε, στις συγκεκριμένες περιπτώσεις, να δώσει προτεραιότητα στο κοινοτικό δίκαιο, θα το διατύπωνε σαφώς και διαφορετικά. Με την παρούσα διατύπωση ωστόσο, ο παραπονούμενος έχει το βάρος απόδειξης, ότι το εθνικό δίκαιο δεν σέβεται το κοινοτικό κατά το ότι εισάγει διακρίσεις εις βάρος των ξένων παρόχων.

Στο ελληνικό δίκαιο η προσωρινή επιδίκαση της απαίτησης έχει ενταχθεί νομοθετικά στα ασφαλιστικά μέτρα. Βέβαια αυτή η ένταξη δεν μπορεί να εναρμονιστεί με την απαγόρευση που καθιερώνει το άρθρο 692 § 4, δηλαδή ότι τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται στην ικανοποίηση του δικαιώματος. Όμως είναι εξ ίσου βέβαιο ότι ο νομοθέτης στην περίπτωση του άρθρου 692 § 4 εκφράστηκε πολύ ευρύτερα από όσο αντικειμενικά ήταν δυνατό, αλλά και από όσο υποκειμενικά ήταν ηθελημένο. Για τα ασφαλιστικά μέτρα, που έχουν ως αποστολή την εξασφάλιση της μελλοντικής αναγκαστικής εκτέλεσης και ικανοποίησης του δανειστή, η απαγόρευση, κατά την οποία τα ασφαλιστικά μέτρα δεν πρέπει να συνίστανται σε ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, όντως ακριβολογεί. Αλλά για τα ασφαλιστικά μέτρα, που έχουν ως αποστολή να θέσουν σε άμεση λειτουργία την ασφαλιστέα έννομη σχέση (και αυτό συμβαίνει σε κάθε περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης) η προαναφερόμενη απαγόρευση δεν ακριβολογεί, αφού δίχως έστω προσωρινή και μερική ικανοποίηση της ασφαλιστέας έννομης σχέσης, δεν νοείται προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Έτσι γίνεται δεκτό ότι η απαγόρευση τούτη συρρικνώνεται εδώ στην αρχή πως η ικανοποίηση της προσωρινά επιδικαζόμενης απαίτησης δεν πρέπει να είναι ολοκληρωτική, και πάντως όχι οριστική. Ο νομοθετικός χαρακτηρισμός της προσωρινής επιδίκασης της απαίτησης ως ασφαλιστικού μέτρου στηρίζεται λοιπόν στα ακόλουθα δύο χαρακτηριστικά γνωρίσματα: πρώτο, ότι, ως μορφή προσωρινής δικαστικής προστασίας, είναι τελολογικό παρεπόμενο της οριστικής προστασίας του δικαιώματος που επικαλείται ο υπέρ ου και, δεύτερο, ότι, ακριβώς ως μορφή προσωρινής δικαστικής προστασίας, εξοπλίζει με προσωρινό εκτελεστό τίτλο τουλάχιστον ένα μέρος του δικαιώματος τούτου.

Μέσα στο χώρο των ασφαλιστικών μέτρων η προσωρινή επιδίκαση της απαίτησης εντάσσεται σε εκείνον τον ειδικότερο κύκλο που, με την πιθανολόγηση από τον αιτούντα επείγουσας περίπτωσης, είναι προσανατολισμένη στην προσωρινή ρύθμιση των εριζόμενων έννομων σχέσεων των διαδίκων. Ο κύκλος τούτος ασφαλιστικών μέτρων αντιδιαστέλλεται από εκείνον τον άλλον κύκλο ασφαλιστικών μέτρων, όπως λχ της προσημείωσης υποθήκης ή της συντηρητικής κατάσχεσης, που, με την προϋπόθεση επικείμενου κινδύνου αποβλέπουν στην εξασφάλιση της μελλοντικής αναγκαστικής ικανοποίησης της ασφαλιστέας αξίωσης, όταν κάποτε η ασφαλιζόμενη αξίωση του δανειστή θα εξοπλιστεί με εκτελεστό τίτλο.

Ο προβληματισμός, αναφορικά με την προσαρμογή του ασφαλιστικού μέτρου στη φύση του ασφαλιστέου δικαιώματος, προσδιορίζεται από τις ακόλουθες δύο διαστάσεις, που παρουσιάζει η δικαιοκή ρύθμιση των ασφαλιστικών μέτρων: (α) ότι τα ασφαλιστικά μέτρα έχουν διαπλαστικό χαρακτήρα, και (β) ότι ο νόμος παρέχει στο δικαστή ευρύτατα περιθώρια ελευθερίας κατά την επιλογή του κρίσιμου ασφαλιστικού μέτρου. Κατά την εκδίκαση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων ο δικαστής ενεργεί με ριζικά διαφορετική μεθοδολογία από εκείνη, με την οποία εκδικάζει την αγωγή για την παροχή οριστικής δικαστικής προστασίας. Εκεί ο δικαστής έχει ως κεντρική αποστολή του να διαγνώσει αν είναι βάσιμος ή αβάσιμος ο

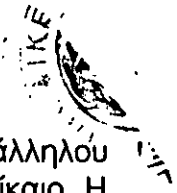
νομικός ισχυρισμός του ενάγοντα, αναφορικά με την ισχύ του δικαιώματος που εκείνος έχει επικαλεστεί. Η δικαστική απόφαση που εκδίδεται έχει κατά κύριο λόγο και οπωσδήποτε διαγνωστικό χαρακτήρα. Αντιθέτως, στα ασφαλιστικά μέτρα, ο δικαστής δεν ενεργεί διαγνωστικώς. Η δεσμευτικότητα της απόφασής του δεν αναφέρεται στην ισχύ ή μη του δικαιώματος, που προσδιόρισε εκείνος που ζητεί τα ασφαλιστικά μέτρα. Στόχος του είναι η επιλογή ενός κατάλληλου και δραστικού μέτρου, με το οποίο είτε θα διασφαλιστεί η μελλοντική αναγκαστική ικανοποίηση του αιτούντα δανειστή, είτε θα τεθεί από τώρα σε προσωρινή, αν και όχι ολοκληρωτική λειτουργία η επίδικη έννομη σχέση.

Η δικαιοδοτική δράση του δικαστή λοιπόν στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων αναπτύσσεται στο ακόλουθο δίπτυχο: αφ' ενός, στη διαπλαστική εξουσία, που του παρέχει η έννομη τάξη, να αναζητήσει και να διατάξει τα κατά την κρίση του πρόσφορα ασφαλιστικά μέτρα, και αφ' ετέρου, στη δέσμευσή του, το ασφαλιστικό μέτρο, που θα διατάξει, να συνιστά μορφή όντως δραστικής προσωρινής δικαστικής προστασίας.

Η σύγχρονη θεωρία των ασφαλιστικών μέτρων αναπτύσσεται στο ακόλουθο πολύπτυχο: (α) ότι τα ασφαλιστικά μέτρα συνιστούν μορφή παροχής έννομης προστασίας από τα δικαστήρια ή άλλα δικαστικά όργανα, (β) ότι ο κοινός νομοθέτης δεν έχει εξουσία να αρνηθεί την παροχή αυτής της προσωρινής δικαστικής προστασίας ή να την αποσιλώσει από τη δραστηριότητά της, (γ) ότι ο δικαστής, διατάσσοντας ασφαλιστικά μέτρα, ενεργεί διαπλαστικώς στο χώρο του δημόσιου δικαίου, (δ) ότι η διαπλαστική τούτη αποστολή του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων συνέχεται με αντίστοιχη ευρύτατη αποδέσμευσή του από νομοθετικούς περιορισμούς, και μάλιστα τόσο κατά τη διαδικασία εκδίκασης των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων (ΠολΔ 686, 687, 691, 699), όσο και ιδίως κατά την κατάσχεση του διατακτικού της απόφασής του (692 §§ 1 και 2, 731 και 732), και (ε) ότι τα διατασσόμενα ασφαλιστικά μέτρα συνιστούν τελολογικό παρεπόμενο της διαγνωστικής δίκης για την παροχή οριστικής δικαστικής προστασίας, επειδή η διαδικασία της κύριας τούτης δίκης προδικάζεται ότι θα καθυστερήσει υπέρμετρα, κατά τρόπο που να αποδυναμώνει τη δραστηριότητα της αναμενόμενης οριστικής δικαστικής προστασίας.

Κατά τα ανωτέρω, ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ασφαλιστικών μέτρων είναι ο διαπλαστικός χαρακτήρας τους: με αυτά διαμορφώνεται μια νέα νομική κατάσταση, που δεν υπήρχε πριν εκδοθεί η σχετική απόφαση, ενώ εξ άλλου η διατήρησή της σε ισχύ συνέχεται στενά με την αντίστοιχη διατήρηση της απόφασης που τα διέταξε. Ο διαπλαστικός τούτος χαρακτήρας είναι αμέσως ορατός στην απόφαση που διατάσσει, μεταρρυθμίζει ή ανακαλεί τα ασφαλιστικά μέτρα της εγγυοδοσίας (ΠολΔ 704, 705), της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης (ΠολΔ 706), της συντηρητικής κατάσχεσης (ΠολΔ 707 επ.), της δικαστικής μεσεγγύησης (ΠολΔ 725 επ.), της προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης (ΠολΔ 731 επ.), όπως επίσης της σφράγισης, της αποσφράγισης, της απογραφής και της δημόσιας κατάθεσης (ΠολΔ 737 και 738). Ακόμη και όταν η προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης συνίσταται στην προσωρινή αναγνώριση της νομιμότητας της υφιστάμενης κατάστασης, και πάλι η σχετική απόφαση έχει αποκλειστικώς διαπλαστικό, και όχι διαγνωστικό χαρακτήρα. Και τούτο, γιατί αυτή η απόφαση αναπτύσσει δέσμευση του καθ' ου, καθώς και κάθε τρίτου να εναρμονίσουν τη συμπεριφορά τους κατά τρόπο που να μη παραβιάζει την ασφαλιζόμενη κατάσταση. Αναπτύσσεται δηλαδή, ως έννομη συνέπεια του δημόσιου δικαίου, μια δέσμευση που δεν υπήρχε πριν την έκδοση της απόφασης και η οποία θα πάψει να ισχύει μόλις ανακληθεί ή μεταρρυθμιστεί η απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων.

Η διαπλαστική ενέργεια της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων είναι σε μεγάλη έκταση αποδεσμευμένη από νομοθετικούς περιορισμούς. Κατά το άρθρο 692 § 1 ΠολΔ το δικαστήριο διατάσσει εκείνα τα ασφαλιστικά μέτρα, τα οποία κατά τη δική του κρίση αρμόζουν στην εκάστοτε περίπτωση. Για το λόγο τούτο το δικαστήριο δεν έχει υποχρέωση να περιοριστεί και να διατάξει αποκλειστικώς το μέτρο που προσδιόρισε ο αιτών. Μάλιστα, εφόσον είναι αναγκαίο για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του ίδιου δικαιώματος, το δικαστήριο έχει εξουσία να διατάξει περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα (ΠολΔ 692 § 2).. Η

διαπλαστική ελευθερία του δικαστή δεν περιορίζεται μόνο στην επιλογή του κατάλληλου ασφαλιστικού μέτρου, ανάμεσα σε περισσότερα που έχει προκαθορίσει το θετικό δίκαιο. Η έννομη τάξη εμπιστεύεται την εμπειρία και την κρίση του δικαστή, εξουσιοδοτώντας τον να αναζητήσει εκείνο το μέτρο, που κατά τις περιστάσεις και την κρίση του είναι πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης (ΠολΔ 732). Είναι πλατιά διαδομένη η αντίληψη ότι αυτή η ευρύτατη διαπλαστική ελευθερία του δικαστή περιορίζεται μόνο σε ένα από τα περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπει και ρυθμίζει ο νόμος, δηλαδή στην περίπτωση του ασφαλιστικού μέτρου της λεγόμενης προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης. Όμως κατά το άρθρο 682 § 1 ΠολΔ όλα τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται «για την εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση μιας κατάστασης». Όταν λοιπόν το άρθρο 732 παρέχει στο δικαστή την ευρύτατη εξουσία να διατάσσει «ως ασφαλιστικό μέτρο» όχι μόνον κάποιο από εκείνα που απαριθμεί ο νόμος, αλλά ελευθέρως «κάθε μέτρο που κατά τις περιστάσεις είναι κατά την κρίση του πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης», γίνεται φανερό ότι η διατύπωση τούτη συμπίπτει απολύτως με εκείνην του άρθρου 682 § 1 και συνακόλουθα καλύπτει όλο το εύρος των ασφαλιστικών μέτρων. Αναφορικά με την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης το άρθρο 731 ΠολΔ ορίζει ότι το δικαστήριο έχει εξουσία να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή ορισμένης πράξης από εκείνον, κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση. Θα ήταν υπερβολικό να θεωρηθεί ότι με αυτήν τη ρύθμιση η δικονομία παρέχει στο δικαστή οποιασδήποτε μορφής αποδέσμευση από τις νομοθετικές προδιαγραφές, είτε δηλαδή διακριτική ευχέρεια, είτε εξουσιοδότηση για εξειδίκευση αόριστων νομικών εννοιών, είτε οποιασδήποτε άλλης μορφής ελευθερία κινήσεων. Το νόημα του άρθρου 731 περιορίζεται στη διευκρίνιση ότι, παρά τον κανόνα, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος (ΠολΔ 692 § 4 ΠολΔ), η έννομη τάξη δέχεται κατ' εξαίρεση, αναφορικά με την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, το περιεχόμενο των διατασσόμενων ασφαλιστικών μέτρων να συνίσταται σε διαταγή προς τον καθ' ου να επιχειρήσει ή να παραλείψει ή να ανεχθεί ορισμένη πράξη. Αντιθέτως η έννομη τάξη εμπιστεύεται στο δικαστή ευρύτατη ελευθερία κινήσεων με τη διάταξη του άρθρου 732, που ορίζει ότι το δικαστήριο έχει εξουσία να διατάξει πέρα από τον κατάλογο των επώνυμων ασφαλιστικών μέτρων, «και κάθε μέτρο που κατά τις περιστάσεις είναι κατά την κρίση του πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή [ακριβέστερα, κατά] τη ρύθμιση της κατάστασης».

Η ελευθερία του δικαστή κατά την αναζήτηση του πρόσφορου ασφαλιστικού μέτρου δεν είναι απεριόριστη. Ασφαλώς συγκροτεί τον κορμό της δικαιοδοτικής του δράσης στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων. Όμως, όταν ζητείται να διαταχθεί ασφαλιστικό μέτρο, επειδή συντρέχει επείγουσα περίπτωση να ενεργοποιηθεί προσωρινώς ορισμένη έννομη σχέση, ο δικαστής δεν έχει εξουσία να διατάξει ασφαλιστικό μέτρο, το οποίο είναι κατάλληλο μόνο για την εξασφάλιση της μελλοντικής αναγκαστικής εκτέλεσης της ασφαλιζόμενης απαίτησης, ενώ είναι ακατάλληλο να θέσει σε κίνηση τη ζητούμενη προσωρινή ενεργοποίηση της ασφαλιστέας έννομης σχέσης. Και αντιστρόφως. Βασική προϋπόθεση, για να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα, είναι η πιθανολόγηση των πραγματικών γεγονότων, των παραγωγικών του ασφαλιστέου δικαιώματος, σε συνδυασμό με τη μη πιθανολόγηση γεγονότων που να είχαν εμποδίσει τη δημιουργία του ή που να το είχαν καταλύσει μεταγενεστέρως. Σε μια τέτοια περίπτωση γίνεται λόγος στη δικαστική πρακτική, για «υπαρκτό» δικαίωμα που θα εξασφαλιστεί. Οπωσδήποτε ο δικαστής δεν έχει εξουσία να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα για την εξασφάλιση δικαιώματος που είναι μελλοντικό, με την έννοια ότι δεν έχει ακόμη διαπλαστεί. Κατά το άρθρο 20 § 1 Σ η δημόσια αξίωση για παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και ακρόαση ενώπιον αυτών έχει ως αντικείμενο δικαιώματα ή έννομα συμφέροντα εκείνου που προσφεύγει στη δικαιοσύνη. Και κατά το άρθρο 6 § 1 ευρΣΔΑ η δημόσια αξίωση για δικαστική ακρόαση έχει ως αντικείμενα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των διαδίκων, «αστικής» φύσης. Και επειδή το αντικείμενο της προσωρινής δικαστικής προστασίας δεν μπορεί να αναμένεται ότι εξασφαλίζεται σε ευρύτερη έκταση από εκείνην της οριστικής προστασίας, γίνεται φανερό ότι αντικείμενο των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί να είναι κάτι άλλο από εκείνο που στη συνέχεια θα είναι αντικείμενο και της οριστικής δικαστικής προστασίας, δηλαδή το επίδικο

δικαίωμα (πρβλ. ΠολΔ 324) ή γενικότερα η επίδικη έννομη σχέση (ΠολΔ 70 και 322). Για το λόγο τούτο αποκλείεται να ζητηθεί προσωρινή δικαστική προστασία, με τη μορφή των ασφαλιστικών μέτρων, για μια πραγματική κατάσταση που δεν έχει αναχθεί σε έννομη σχέση, καθώς επίσης για κάποιο δικαίωμα που επικαλείται ο ενδιαφερόμενος, το οποίο όμως είτε δεν αναγνωρίζεται από το δίκαιο είτε δεν πιθανολογείται. Ο περιορισμός τούτος επιβεβαιώνεται και από την παρατήρηση ότι, αν η προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης δεν ήταν μορφή προσωρινής δικαστικής προστασίας μιας εριζόμενης έννομης σχέσης, τότε ο δικαστής δε θα δεσμευόταν από το ουσιαστικό δίκαιο, και θα μπορούσε να διατάξει οποιαδήποτε προσωρινή ρύθμιση, ανεξάρτητα από το αν πιθανολογείται κάποιο προστατευτέο δικαίωμα του αιτούντα. Εξάλλου, αν η προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης θα μπορούσε να γίνει ανεξάρτητα από κάποιο ασφαλιστέο δικαίωμα, τότε η ρύθμιση αυτή δε θα ήταν προσωρινή. Θα ήταν οριστική. Και τούτο, γιατί, δίχως ασφαλιστέο δικαίωμα, δε θα μπορούσε να επακολουθήσει κύρια διαγνωστική δίκη, όπου θα κρινόταν οριστικώς η διατήρηση ή η άρση της ρύθμισης που διατάχθηκε μόνο προσωρινώς, με τα ασφαλιστικά μέτρα. Η ελευθερία του δικαστή κατά την αναζήτηση και επιλογή του πρόσφορου και δραστικού ασφαλιστικού μέτρου έχει ως όριο τις συνταγματικές επιταγές. Έτσι ο δικαστής δεν έχει εξουσία να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα, με τα οποία παραβιάζεται η συνταγματική αρχή του σεβασμού και της προστασίας της αξίας της ανθρώπινης προσωπικότητας (Σ 2 § 1). Γι αυτό δεν επιτρέπεται να διαταχθεί ως ασφαλιστικό μέτρο η συντηρητική προσωπική κράτηση του οφειλέτη, ενώ επιτρέπεται η απειλή προσωπικής κράτησης κατά τα άρθρα 946 και 947 για την αναπληρωματική εκτέλεση της υποχρέωσης προς ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή πράξης.

Ο δικαστής δεν έχει εξουσία να υπερβεί το σκοπό των ασφαλιστικών μέτρων. Ασφαλώς, αν κρίνει ότι είναι απαραίτητο για τη δραστική προσωρινή προστασία του ασφαλιστέου δικαιώματος, έχει εξουσία να διατάξει περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα. Ακόμη και αν με την αίτηση είχε ζητηθεί από το δικαστήριο να διατάξει ένα μόνον ασφαλιστικό μέτρο, εκείνο έχει εξουσία να διατάξει αυτεπάγγελα περισσότερα, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο για τη δραστική προσωρινή προστασία του ασφαλιζόμενου δικαιώματος. Από αυτόν τον κανόνα του άρθρου 692 § 2 ΠολΔ εισάγει εξαίρεση η § 3: δεν επιτρέπεται να διατάσσονται περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα από όσα χρειάζονται για να αποφευχθεί ο επικείμενος κίνδυνος ή για να ρυθμιστεί η επείγουσα περίπτωση. Και ανάμεσα σε περισσότερα, εξ ίσου δραστικά, ασφαλιστικά μέτρα θα πρέπει να προτιμάται εκείνο που είναι λιγότερο πιεστικό. Ο χαρακτηρισμός του διατασσόμενου ασφαλιστικού μέτρου ως ηπιότερου, σε σύγκριση με άλλα, θα γίνει, βασικά, με μέτρο το διάδικο, εναντίον του οποίου θα ισχύσει. Ακόμη δεν αποκλείεται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να είναι μέτρο, για την επιλογή του ηπιότερου ασφαλιστικού μέτρου, τα συμφέροντα τρίτων προσώπων, τα οποία ενδέχεται να θιγούν.

Από το χαρακτήρα των ασφαλιστικών μέτρων ως μορφών προσωρινής δικαστικής προστασίας απορρέει η αρχή που απαγορεύει τη δημιουργία αμετάκλητων καταστάσεων. Αυτή η αρχή εκδηλώνεται, σε πρώτη προσέγγιση, στον κανόνα του άρθρου 695 ΠολΔ, κατά το οποίο η απόφαση που διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα έχει προσωρινή ισχύ, όπως επίσης στον κανόνα του άρθρου 692 § 4 ΠολΔ, κατά τον οποίο, με τα ασφαλιστικά, μέτρα δεν πρέπει να ικανοποιείται το δικαίωμα, του οποίου ζητείται η εξασφάλιση ή διατήρηση. Τα ασφαλιστικά μέτρα λοιπόν δεν επιτρέπεται να μεταβληθούν σε υποκατάστατο της οριστικής δικαστικής προστασίας, δίχως την ελεύθερη συγκατάθεση όλων των διαδίκων. Όταν διατάσσεται η προσωρινή εξασφάλιση της μελλοντικής αναγκαστικής εκτέλεσης του ασφαλιστέου δικαιώματος, τότε η απαγόρευση της ικανοποίησής του έχει το νόημα πως απαγορεύεται οποιαδήποτε παροχή, προς εκτέλεση της ασφαλιζόμενης αξίωσης. Αντίθετα, όταν, ενόψει επείγουσας προς τούτο περίπτωσης, διατάσσεται η προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, με στόχο να τεθεί σε προσωρινή λειτουργία η εριζόμενη έννομη σχέση, τότε η απαγόρευση ικανοποίησης της ασφαλιζόμενης έννομης σχέσης δε σημαίνει ότι απαγορεύεται οποιαδήποτε παροχή. Σύμφωνα με το άρθρο 731 ΠολΔ, το δικαστήριο έχει εξουσία να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την ενέργεια, παράλειψη ή ανοχή ορισμένης πράξης από

τον καθ ου, ενώ εξ άλλου, κατά το άρθρο 732 ΠολΔ, το δικαστήριο έχει εξουσία να διατάξει και κάθε μέτρο, που κατά τις περιστάσεις και κατά τη δική του κρίση είναι πρόσφορο για την εξασφάλιση ή διατήρηση του δικαιώματος ή την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης. Σ' αυτές λοιπόν τις περιπτώσεις το νόημα του άρθρου 692 § 4 ΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, εντοπίζεται σε τούτο μόνο: ότι με τα διατασσόμενα ασφαλιστικά μέτρα δεν επιτρέπεται να δημιουργηθούν αμετάκλητες καταστάσεις. Η εριζόμενη έννομη σχέση τίθεται μόνο σε προσωρινή, και όχι σε οριστική, λειτουργία. Γι αυτό, τα μέτρα που θα διατάξει το δικαστήριο, με τα άρθρα 731 και 732 ΠολΔ, δέν πρέπει να ματαιώνουν τον πρακτικό σκοπό της κύριας δίκης, όπου θα κριθεί οριστικά αν, στο μέλλον, θα νεκρωθεί τελείως, ως ανίσχυρη, η έννομη σχέση που λειτουργεί ήδη προσωρινά ή, αντίθετα, θα τεθεί, και για το μέλλον, σε οριστική λειτουργία. Στην έκταση που, με την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης, ματαιώνεται η δραστηριότητα της οριστικής αυτής κρίσης, υπάρχει ικανοποίηση της κρίσιμης έννομης σχέσης, την οποία απαγορεύει το άρθρο 692 § 4.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το ερώτημα αν ατονεί η αξίωση για προσωρινή δικαστική προστασία, αν ο δικαστής δεν είναι σε θέση να βρει πρόσφορο ασφαλιστικό μέτρο, που να μη δημιουργεί αμετάκλητες καταστάσεις. Λύση προσφέρει η επιλογή του κατά το δυνατόν ηπιότερου ασφαλιστικού μέτρου, σε συνάρτηση με την προηγούμενη παροχή ανάλογης εγγυοδοσίας προς εξασφάλιση της μελλοντικής αξίωσης αποζημίωσης, που θα έχει ο καθ ου από τη δημιουργία αμετάκλητης κατάστασης με τα ασφαλιστικά μέτρα που διατάχθηκαν, αν τυχόν δικαιωθεί στο πλαίσιο της κύριας δίκης. Η προβληματική οξύνεται περισσότερο, όταν ο δικαστής βρεθεί μπροστά στο δίλημμα: αν διατάξει ασφαλιστικά μέτρα, τότε θα δημιουργηθεί αμετάκλητη κατάσταση για χάρη του δανειστή που ματαιώνει τον πρακτικό σκοπό της κύριας δίκης, με θύμα τον οφειλέτη. Αν, πάλι, δε διατάξει ασφαλιστικά μέτρα, τότε δημιουργείται αμετάκλητη κατάσταση για χάρη του οφειλέτη που ματαιώνει τον πρακτικό σκοπό της κύριας δίκης, με θύμα το δανειστή. Συνήθως το ουσιαστικό δίκαιο δίνει υποκατάστατες αξιώσεις. Συνήθως προβλέπεται αξίωση αποζημίωσης του δανειστή εξαιτίας της αντισυμβατικής συμπεριφοράς του οφειλέτη. Αντίθετα, η αποκατάσταση των ζημιών που υφίσταται ο οφειλέτης από την άστοχη απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων είναι, στο δικό μας δίκαιο, σχεδόν αδύνατη. Και τούτο, γιατί το άρθρο 703 ΠολΔ προϋποθέτει πως ο δανειστής γνώριζε ή από βαριά αμέλεια αγνοούσε «ότι δεν υπήρχε» το δικαίωμα που ασφαλίστηκε, κάτι που δύσκολα είναι δεκτικό απόδειξης, ιδίως σε αμφίβολες περιπτώσεις. Όταν η συγκεκριμένη διαφορά είναι σε τέτοιο σημείο αμφίβολη, ώστε το δικαστήριο σε άλλες διαπιστώσεις να καταλήγει στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, και σε άλλες στο πλαίσιο της κύριας διαγνωστικής δίκης, είναι φανερό ότι, εξίσου, μπορεί να αμφιβάλλει και ο εμφανιζόμενος ως δικαιούχος, έτσι που να αποκλείεται δόλος του ή βαριά του αμέλεια. Για το λόγο τούτο το δικαστήριο, αν βρεθεί στο δίλημμα που σημειώθηκε, θα πρέπει να αρνηθεί να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα, εφόσον το ουσιαστικό δίκαιο παρέχει εκτελεστή αξίωση αποζημίωσης του δανειστή για την παράνομη προσβολή του δικαιώματός του, το οποίο δεν προστατεύθηκε με τα ασφαλιστικά μέτρα.

Οπωσδήποτε όμως ο κανόνας του άρθρου 692 § 4 ΠολΔ υποχωρεί στις ακραίες εκείνες περιπτώσεις, που πιθανολογείται κίνδυνος όχι απλώς περιουσιακών ζημιών, αλλά σημαντικής προσβολής της αξίας του ανθρώπου, της οποίας ο σεβασμός και η προστασία είναι η πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας, σύμφωνα με το άρθρο 2 § 1 του Συντάγματος. Έτσι θα πρέπει, και πάλι, να υποχωρήσει ο απαγορευτικός κανόνας του άρθρου 692 § 4, αν, διαφορετικά, παραβιάζεται η πρωταρχική υποχρέωση των οργάνων της πολιτείας να προστατεύουν την αξία του ανθρώπου, πριν από οποιοδήποτε άλλο έννομο αγαθό.

Το αιτούν εκθέτει στην αίτησή του ότι η καθ ου, χωρίς νόμιμο δικαίωμα, έχει συστήσει «νομική εταιρεία εμπορικού χαρακτήρα», διεπομένη από τις διατάξεις του Εμπορικού Κώδικα και την Ευρωπαϊκή Οδηγία 123/2006, ενώ παράλληλα προβάλλει την παραπάνω δραστηριότητά του από ιστοσελίδα στο διαδίκτυο, με στόχο την παροχή νομικών υπηρεσιών – νομικής υποστήριξης σε κάθε είδους νομικές υποθέσεις, σε όλα τα δικαστήρια παντός βαθμού. Την ως άνω δραστηριότητα ασκεί ο καθ ου, χωρίς να κατέχει την ιδιότητα του Δικηγόρου, αποβλέπων στην προσέλκυση εντολέων και αποκόμιση αμοιβής για παρεχόμενες υπηρεσίες, κατά παράβαση του άρθρου 39 του Κώδικα περί

Δικηγόρων, παραπλανώντας με τον τρόπο αυτό το κοινό. Έτσι το αιτούν ζητά να σφραγιστούν τα γραφεία που χρησιμοποιεί ο καθ ου για την στέγαση της εταιρείας του, να διαταχθεί η παύση της λειτουργίας της σχετικής ιστοσελίδας μέσω της οποίας προβάλλει τις δραστηριότητές του, να απειληθεί κατά του καθ ου προσωπική κράτηση και χρηματική ποινή για κάθε παράβαση των όρων της εκδοθησομένης απόφασης και να επιβληθεί στον καθ ου η δικαστική δαπάνη του αιτούντος.

Με τα παραπάνω σαν περιεχόμενο και αιτήματα, η αίτηση, για το παραδεκτό της οποίας κατεβλήθησαν τα νόμιμα τέλη συζήτησης και το ειδικό τέλος της διαδικασίας και η προείσπραξη της δικηγορικής αμοιβής, στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 731, 732 και 692&1,4, 947&1, 176 ΚΠολΔ, 44 του ν.δ. 3056/1954, όπως αυτή τροποποιήθηκε με τη διάταξη του άρθρου 5 του ν. 3919/2011, σχετικά με την κατάργηση των γεωγραφικών περιορισμών αναφορικά με την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος, άρθρα 2, 3, 39 παρ. 1 του ν.δ. 3026/1954 (Κώδικας περί Δικηγόρων), αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται προς συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682επ ΚΠολΔ) και πρέπει να εξετασθεί στην ουσία της.

Η συζήτηση διεξάγεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθώς αυτό προβλέπεται σύμφωνα με τη γραμματική ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 40 παρ. 3 του ν.δ. 3026/1954 (Ο ειδικός Δικηγορικός Σύλλογος μπορεί να ζητήσει, με αίτηση που υποβάλλεται στο ειρηνοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, τη σφράγιση του γραφείου ή καταστήματος, όπου ασκούνται οι παράνομες ενέργειες, που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους), αποκλειόμενης της τακτικής διαδικασίας, γεγονός που σημαίνει ότι δεν είναι αναγκαίο να αποδειχτεί ο επικείμενος κίνδυνος για τα συμφέροντα του αιτούντος. Δικαιολογητικός λόγος της εν λόγω ρύθμισης ήταν η πρόθεση του νομοθέτη να εμποδίσει και να παύσει ενέργειες που συνιστούν αντιποίηση της άσκησης της δικηγορίας, τερματίζοντας άμεσα και αποτελεσματικά τη λειτουργία γραφείων όπου λαμβάνει χώρα, κατά τρόπο παράνομο, η παροχή νομικών υπηρεσιών, προασπίζοντας έτσι τη δικηγορία ως δημόσιο λειτουργήμα και τα ίδια τα συμφέροντα των πολιτών που αναζητούν νομικό παραστάτη. Η φύση του υπό κρίση ενδίκου βοηθήματος και ο χαρακτήρας της σχετικής διαφοράς αποσαφηνίζεται και από τη νομολογία του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της χώρας. Ενδεικτικά: «Οι διαφορές όμως αυτές δεν αποτελούν ασφαλιστικά μέτρα με την έννοια του άρθρου 682 ΚΠολΔ, όπως είναι τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 704-738, ούτε ρυθμιστικά καταστάσεως, εξομοιούμενα προς αυτά, όπως είναι τα προβλεπόμενα από τα άρθρα 378, 632 § 2, 644 § 2, 912 § 2, 918 § 5, 929 § 3, 938 § 3, 994, 1019 § 1 ΚΠολΔ, αλλ' απλώς για την ταχύτερη εκδίκαση των δικάζονται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Με την απόφαση δηλαδή του μονομελούς πρωτοδικείου δε διατάσσεται ασφαλιστικό μέτρο, ούτε ανακαλείται ή μεταρρυθμίζεται τέτοιο, αλλά τέμνεται οριστικά η διαφορά. Γι' αυτό η ως άνω παραπομπή για την εκδίκαση των εν λόγω διαφορών στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δε νοείται και σ' εκείνες τις διατάξεις που προσιδιάζουν αποκλειστικά στα ως άνω ασφαλιστικά μέτρα, τα οποία, κατά το άρθρο 682, διατάσσονται για την εξασφάλιση ή διατήρηση δικαιώματος ή ρύθμιση καταστάσεως. Επομένως η παραπομπή αυτή δεν αφορά και το ανωτέρω άρθρο διότι, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι το άρθρο αυτό δεν αφορά τη διαδικασία, αλλά τα κατά της τελευταίας ένδικα μέσα, το καθιερούμενο απ' αυτό ανεπίτρεπτο της ασκήσεως των ενδίκων μέσων αναφέρεται μόνο στις αποφάσεις που δέχονται ή απορρίπτονται αιτήσεις για ασφαλιστικά μέτρα ή αιτήσεις για ανάκληση ή μεταρρύθμιση αποφάσεων περί αυτών, δηλαδή σε περιπτώσεις που η απόφαση έχει προσωρινή ισχύ, μη επηρεάζουσα την κυρία υπόθεση (695 ΚΠολΔ) και δύναται να ανακληθεί ή μεταρρυθμιστεί (696 και 697 ΚΠολΔ) και όχι σε αποφάσεις με τις οποίες τέμνεται οριστικά η διαφορά, η εκδίκαση της οποίας και μόνο έγινε, χάριν του ανωτέρω σκοπού, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και οι οποίες δε μπορούν να ανακληθούν ή μεταρρυθμιστούν.» (ΟΛΑΠ 754/1986, ΝοΒ 1987, 380 = ΤΝΠ ΔΣΑ και ΝΟΜΟΣ.). Ωστόσο, η γραμματική διατύπωση της εν λόγω διάταξης του άρθρου 40 παρ.

3 του ν.δ. 3026/1954, δεν λαμβάνει υπόψη – εξαιτίας του χρόνου θέσπισής της (1954) – άλλους τρόπους προβολής και υποβοήθησης ενεργειών που συνιστούν αντιποίηση της δικηγορίας, οι οποίοι έχουν προκύψει εξαιτίας της τεχνολογικής εξέλιξης κατά την πρόοδο του χρόνου, όπως η χρήση των υπηρεσιών του διαδικτύου (internet) και, πιο συγκεκριμένα, η λειτουργία ιστοσελίδων που στη σύγχρονη εποχή λειτουργούν ως μέσα προβολής και διαφήμισης παρεχόμενων υπηρεσιών, προσώπων και εταιριών, προσδίδοντάς τους ιδιαίτερη αναγνωρισιμότητα και συμβάλλοντας στην ανάπτυξή τους, διευκολύνοντας παράλληλα την πρόσβαση του κοινού σε αυτές και την εν γένει επικοινωνία του με αυτές. Επομένως, η συγκεκριμένη διάταξη – ερμηνευόμενη διασταλτικά και εξελικτικά ώστε να προσαρμόζεται στην τρέχουσα εποχή και στην επελθούσα τεχνολογική εξέλιξη – πρέπει να θεωρηθεί ότι υπό την έννοια της «σφράγισης του γραφείου ή καταστήματος, όπου ασκούνται οι παράνομες ενέργειες» περιλαμβάνει πλέον και τη λειτουργία άλλων μέσων, όπως της ιστοσελίδας, που τελούν σε αναπόσπαστη σχέση και εξάρτηση με τη λειτουργία του γραφείου το οποίο χρησιμοποιείται για την αντιποίηση της άσκησης δικηγορίας.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 199 (περίπτ. δ') του Κώδικα περί Δικηγόρων η μέριμνα των δικηγορικών συλλόγων εκτείνεται και «περί παντός ζητήματος ενδιαφέροντος το Δικηγορικό Σώμα ή τα μέλη του Συλλόγου ως επαγγελματική τάξη». Ο αιτών Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών αποτελεί Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και λειτουργεί από το έτος 1908 με την ψήφιση του Ν. ΓΤΙΖ'/27.12.1908 (Ν. 3317/1908) «Περί Δικηγορικών Συλλόγων». Μέλη του αποτελούν οι εγγεγραμμένοι στις τάξεις του Δικηγόροι του Πρωτοδικείου Αθηνών, διά των οποίων παρέχονται έναντι αμοιβής στους πολίτες νομικές, δικαστικές και εξώδικες υπηρεσίες. Παράλληλα, οι προϋποθέσεις εισόδου στο δικηγορικό σώμα καθορίζονται επακριβώς από τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, απηχώντας θεμελιώδεις αξιολογήσεις του ιστορικού νομοθέτη αναφορικά με την άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 του ν.δ. 3026/1954 (Κώδικας περί Δικηγόρων) «ο Δικηγόρος είναι άμισθος δημόσιος υπάλληλος, διοριζόμενος διά Β.Δ/τος και υπαγόμενος εις πειθαρχική εξουσία ασκούμενη κατά τας διατάξεις του παρόντος. Προ πάσης ασκήσεως των καθηκόντων του ο Δικηγόρος υποχρεούται να δώσει τον όρκο της υπηρεσίας του ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου και να εγγραφεί εις το μητρώον του Δικηγορικού Συλλόγου, μεθ' ην εγγραφή τελειούται ο διορισμός.». Περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 3 του ίδιου νομοθετήματος αναφέρεται ότι «Το λειτουργήμα του Δικηγόρου δύναται ν' ασκεί μόνον ο εγγεγραμμένος εις το μητρώον ενός των εν τω Κράτει Δικηγορικών Συλλόγων κατά τα ειδικότερο περί της τοιαύτης εγγραφής εν άρθρ. 195 επ. οριζόμενα. Αντιποίηση ασκήσεως της Δικηγορίας τιμωρουμένη κατά τους όρους του άρθρ. 175 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικος αποτελεί επίσης και η επίκληση ή η οιαδήποτε χρήση του τίτλου ή της ιδιότητος του Δικηγόρου υπό προσώπων, μη κεκτημένων τούτον, κατά τα εν εδ. 1 οριζόμενα. (βλ. ΑΠ 474/2003, ΠΟΙΝΛΟΓ 2003, 522). Παράλληλα, κατά το άρθρο 27 του Κώδικα περί Δικηγόρων, «Το δικαίωμα προς άσκηση του Δικηγορικού λειτουργήματος άρχεται από της εγγραφής στο μητρώο του Συλλόγου και απόλλυται διά της εκπτώσεως ή παραιτήσεως ή εν γένει αποχωρήσεως και ασχέτως της εκδόσεως του β.δ/τος και της κατά άρθρα 29, 32 και 33 διαγραφής αυτού εκ του μητρώου.». Για την απόκτηση της δικηγορικής ιδιότητος δεν αρκεί η έκδοση αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης περί διορισμού του επιτυχόντος και η ορκωμοσία του διορισθέντος, αλλά απαιτείται περαιτέρω και η εγγραφή αυτού στο μητρώο του οικείου δικηγορικού συλλόγου, οπότε και ολοκληρώνεται ο διορισμός του. (βλ ΣτΕ 1472/2009).

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του αιτούντος και την ανωμοτί εξέταση του καθ' ου, που υπάρχουν στα πρακτικά και τα έγγραφα που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, πιθανολογήθηκαν κατά την κρίση του Δικαστηρίου τα εξής.

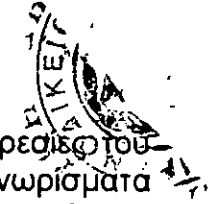
Ο καθ' ου η υπό κρίση αίτηση διορίστηκε δικηγόρος στο Πρωτοδικείο Αθηνών με το υπ' αριθμ. 978/7-2-1983 π.δ. (ΦΕΚ 49/1983) και γράφτηκε στα μητρώα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών την 25-2-1983 με Α.Μ. 24227. Στη συνέχεια, διορίστηκε Πάρεδρος στο Πρωτοδικείο Αθηνών με το από 11-1-1985 προεδρικό διάταγμα (ΦΕΚ 8/16-1-1985), ορκίστηκε δε την 24-1-1985, ημερομηνία κατά την οποία και διεγράφη από τα μητρώα

6^ο φύλλο της υπ' αρ. 5612 /2012 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθήνας
Διαδικασία Ασφαλιστικών μέτρων

του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, όπως προκύπτει από την από 4-7-2012 βεβαίωση του Γενικού Διευθυντή του ΔΣΑ Χαράλαμπου Ναούμη αλλά και από το από 4-7-2012 πιστοποιητικό του ΔΣΑ. Άλλωστε, και ο καθ' ου συνομολογεί ότι δεν έχει την ιδιότητα του δικηγόρου, ενώ περαιτέρω ισχυρίζεται ότι μπορεί να μετέχει δικηγορικής ή άλλης εταιρίας παροχής νομικών υπηρεσιών, παρά την απαγόρευση του άρθρου 2 του π.δ. 81/2005 (απαγόρευση συμμετοχής μη δικηγόρου). Ο καθ' ου κατείχε, μέχρι και την 16-6-2005 την ιδιότητα του δικαστικού λειτουργού την οποία, απώλεσε κατόπιν της με την ίδια ημερομηνία ομόφωνης απόφασης της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου εξαιτίας της καταδίκης του για ποινικά και πειθαρχικά αδικήματα, σχετικά με την άσκηση των καθηκόντων του. Πέραν της εις βάρος του πειθαρχικής απόφασης της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, ο καθ' ου καταδικάσθηκε, σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, από το Εφετείο Αθηνών (Κακουρηγημάτων) σε πολυετή κάθειρξη, επίσης, για ποινικά αδικήματα. Εξαιτίας, μάλιστα, της εν λόγω καταδίκης του οδηγήθηκε σε σωφρονιστικό κατάστημα όπου και παρέμεινε έγκλειστος, εκτίοντας ποινή δωδεκαετούς κάθειρξης, προτού αποφυλακιστεί το Φεβρουάριο του τρέχοντος έτους, κάνοντας χρήση της ευνοϊκής διάταξης του νόμου, αφού εξέτισε τα 3/5 της επιβληθείσας σε αυτόν ποινής. Μετά την αποφυλάκισή του, ο καθ' ου η αίτηση δεν υπέβαλε στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών ή σε οποιοδήποτε άλλο Δικηγορικό Σύλλογο του κράτους αίτηση για επαναδιορισμό του. Εξάλλου, ο νόμος δεν του παρείχε αυτό το δικαίωμα, αφού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 παρ. 3 του Κώδικα περί Δικηγόρων, δεν επιτρέπεται να διορισθεί δικηγόρος ο εξελθών από την υπηρεσία δικαστικός λειτουργός ο οποίος απολύθηκε λόγω πειθαρχικού παραπτώματος («Κατ' εξαίρεση οι εξερχόμενοι από την υπηρεσία δικαστικοί και εισαγγελικοί λειτουργοί εκτός από εκείνους που απολύονται εξαιτίας πειθαρχικού παραπτώματος μπορούν να διορίζονται ή να επαναδιορίζονται δικηγόροι, εφόσον δεν συντρέχει κώλυμα από τα προβλεπόμενα στα άρθρ. 26, 62 και 63.»). Πέραν δε τούτο, τα αδικήματα για τα οποία καταδικάσθηκε τελεσιδίκως ο καθ' ου, εμπίπτουν στις διατάξεις για τα κωλύματα διορισμού ως δικηγόρου. Παρά ταύτα, ο καθ' ου δραστηριοποιείται εσχάτως στο χώρο της παροχής νομικών – δικηγορικών υπηρεσιών, δίχως, να κατέχει την ιδιότητα του δικηγόρου. Πιο συγκεκριμένα, όπως προκύπτει και από την από 3-7-2012 βεβαίωση του ΔΣΑ την οποία υπογράφει ο Γενικός Διευθυντής Χαράλαμπος Ναούμης, ο καθ' ου δεν είναι μέλος του ΔΣΑ. Παράλληλα, όπως προκύπτει από το υπ' αρ. πρωτ. 1081/3-7-2012 απαντητικό έγγραφο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά προς το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, ο καθ' ου δεν είναι εγγεγραμμένος ούτε στα μητρώα του ΔΣΠ, ούτε είχε στο παρελθόν εγγραφεί ποτέ σε αυτά υπό την ιδιότητα του δικηγόρου. Κατά συνέπεια, προκύπτει πως ο καθ' ου δεν δύναται να ασκεί το δικηγορικό λειτουργήμα και να μετέρχεται εν γένει δικηγορικής ύλης καθώς δεν είναι εγγεγραμμένος, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα, στα μητρώα Δικηγορικού Συλλόγου της περιοχής όπου δραστηριοποιείται ούτε όμως και αντίστοιχα κάποιου άλλου Δικηγορικού Συλλόγου της χώρας και δεν έχει ακολουθήσει τις προβλεπόμενες από το νόμο διατυπώσεις εισόδου στον κλάδο και άσκησης του λειτουργήματος. Ο καθ' ου όμως, αντιποιείται την άσκηση δικηγορίας, αφού χωρίς να είναι δικηγόρος, μέλος εν ενεργεία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών ή άλλου δικηγορικού συλλόγου του κράτους, ίδρυσε, και λειτουργεί δικηγορικό γραφείο που στην ιστοσελίδα του αναφέρει με το σήμα K & P law offices, αναλαμβάνοντας την διεκπεραίωση δικαστικών και εξωδίκων υποθέσεων, που αποτελούν αντικείμενο δικηγορίας, αλλά και επικαλούμενος ή κάνοντας χρήση του τίτλου και της ιδιότητας του δικηγόρου, χωρίς όμως να τον έχει αποκτήσει.

Ειδικότερα, στην ιστοσελίδα του «<http://www.kaloussis.gr/>» ο καθ' ου διαφημίζει ότι η υπ' αυτόν «εταιρία» διενεργεί τις ακόλουθες σαφώς δικηγορικές υπηρεσίες όπως την άσκηση αγωγών, ανακοπών, αιτήσεων για έκδοση διαταγής πληρωμής, ποινικές υποθέσεις, υποθέσεις αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, Άσκηση ενδίκων μέσων - έφεσης - αίτηση αναίρεσης - επανάληψη της διαδικασίας - αποκατάσταση - αποζημίωση αδικώς κρατηθέντων - αιτήσεις και καθοδήγηση στη διαδικασία ποινικού συμβιβασμού. και λοιπών ένδικων βοηθημάτων και μέσων και πράξεων που σύμφωνα με τον νόμο απαιτείται

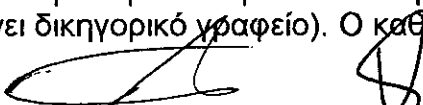
υποχρεωτικά η σύμπραξη δικηγόρου. Ο ίδιος διαφημίζει τις παρεχόμενες υπηρεσίες του στην ιστοσελίδα του, που φέρει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά διακριτικά γνωρίσματα δικηγορικού γραφείου, όπως το ζυγό, που αποτελεί διακριτικό γνώρισμα της απονομής της δικαιοσύνης, το λογότυπο «K&P law offices» και αναφέρει επί λέξει: «Η «Kaloussis & Partners» είναι μια νομική εταιρεία εμπορικού χαρακτήρα, διηρημένη σε μερίδια, η λειτουργία της οποίας διέπεται από τις διατάξεις του Εμπορικού Κώδικα και από εκείνες της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 123/2006. Παρέχει αρχικά νομικές υπηρεσίες συμβουλευτικού χαρακτήρα που άπτονται όλων των βασικών κλάδων του Ιδιωτικού Δικαίου, για θέματα που απασχολούν σε καθημερινή και όχι μόνο βάση οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Μετά το προκαταρκτικό στάδιο κι εφόσον χρειάζεται τα θέματα που προκύπτουν ν' αντιμετωπισθούν και να επιλυθούν στην πράξη με την παροχή δικαστικής ή άλλης μορφής έννομης προστασίας, παρέχονται νομικές υπηρεσίες δικαστικής υποστήριξης - διεκπεραίωσης οποιασδήποτε υπόθεσης τόσο ως προς το γενικό νομικό μέρος, όσο και ως προς τους ειδικότερους κλάδους του δικαίου που ακολουθούν. α) Υποθέσεις αστικής και ποινικής ευθύνης από αυτοκινητιστικές διαφορές, και πιο συγκεκριμένα αγωγές αποζημίωσης για υλικές ζημιές, σωματικές βλάβες ή θανάτωση προσώπου και η άμυνα σ' αυτές, προσεπικλήσεις ασφαλιστικών οργανισμών όπου απαιτείται, περιπτώσεις ευθύνης του ασφαλιστή γενικότερα, ευθύνης του επικουρικού κεφαλαίου, ευθύνης του γραφείου διεθνούς ασφάλισης καθώς και όλων των συναφών δικονομικών θεμάτων που προκύπτουν. β) Υποθέσεις σχετικά με μισθώσεις (αστικές, εμπορικές, μισθώσεις Δημοσίου - ΝΠΔΔ, χρονομεριστικές, Leasing) και ειδικότερα αγωγές απόδοσης μισθίου, καταβολής μισθωμάτων, αναπροσαρμογής μισθωμάτων, αγωγές για αποζημίωση μισθωτή ή εκμισθωτή, για επανεγκατάσταση, για καθορισμό νομίμου μισθώματος, αιτήσεις εκδόσεως διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου, αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης διαταγής απόδοσης και συναφείς ανακοπές καθώς και διαφορές μεταξύ διαχειριστών και ιδιοκτητών οροφοιδιοκτησιών (άρθρου 17 παρ. 2 του Κωδ. Πολ. Δικονομίας). γ) Διαφορές που αναφύονται από πιστωτικούς τίτλους κάθε είδους, δηλαδή από επιταγές, συναλλαγματικές, γραμμάτια, ανώνυμες ομολογίες, τοκομερίδια δανείων, αποθετήρια, ενεχυρόγραφα κλπ για πληρωμή υποχρεώσεων και, βεβαίως, αιτήσεις για έκδοση διαταγής πληρωμής ή άμυνα κατ' αυτής (ανακοπές, αιτήσεις αναστολής). δ) Υποθέσεις εργατικών διαφορών κάθε είδους που σχετίζονται με τη σύμβαση εξηρημένης εργασίας (γενικά) στα πλαίσια του Ιδιωτικού Δικαίου, τις διάφορες μορφές της (αορίστου και ορισμένου χρόνου, καθεστώς δοκιμής, part-time εργασία κλπ) τον χρόνο εργασίας, την εργασιακή αμοιβή, τη βλαπτική μεταβολή της εργασιακής σχέσης, την καταγγελία και τη λύση της σύμβασης εργασίας, την ασφάλεια των εργαζομένων, ειδικές κατηγορίες εργαζομένων και περιπτώσεις συλλογικών συμβάσεων εργασίας και συλλογικών εργασιακών απαιτήσεων, περιπτώσεις εργασίας ανηλίκων και ΑΜΕΑ κι ακόμη θέματα απαγόρευσης εργασιακών διακρίσεων, ισότητας φύλων, καταχρήσεις εργατικών δικαιωμάτων γενικά καθώς και τις οποιασδήποτε μορφής ποινικές προεκτάσεις τους. ε) Υποθέσεις αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, οπουδήποτε στην Ελλάδα, που σχετίζονται/αφορούν τόσο την κήρυξη απαλλοτριώσεων για την κατασκευή δημοσίων έργων εν γένει, όσο και την κήρυξη απαλλοτριώσεων με βάση την πολεοδομική νομοθεσία και τις απορρέουσες ανάγκες της, όσο κι εκείνες των ΟΤΑ, νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων κλπ, καλυπτομένων των προϋποθέσεων κάθε απαλλοτριώσης, την κήρυξη - συντέλεσή της, τη διαδικασία προσωρινού και οριστικού προσδιορισμού τιμής μονάδος, την αναγνώριση των δικαιούχων και τη λήψη της αποζημίωσης, στ) Επίσης οποιαδήποτε διαφορά ιδιώτη με εμπλεκόμενο το Δημόσιο, όπου το τελευταίο ενεργεί/αμύνεται αυστηρά στα πλαίσια του Ιδιωτικού Δικαίου, ή με οποιοδήποτε άλλο ΝΠΔΔ, ΟΤΑ κλπ. ζ) Καλύπτονται επίσης διαφορές από ζητήματα αμοιβών και αποζημιώσεων για παρασχεθείσες ανεξάρτητες υπηρεσίες ελεύθερων επαγγελματιών (Νομικών, γιατρών, μηχανικών, μεσιτών κλπ) ή άλλων ειδικών εντολοδόχων. η) Με ιδιαίτερη ευαισθησία αντιμετωπίζονται ζητήματα προστασίας της προσωπικότητας στα πλαίσια λειτουργίας των ΜΜΕ και πάσης φύσεως διαφορές που σχετίζονται με προσβολές από δημοσιεύματα ή ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές και αφορούν αποζημιώσεις οποιασδήποτε μορφής περιουσιακής ζημίας ή ηθικής βλάβης που προκλήθηκε όπως παραπάνω. θ) Ακόμη, ασχέτως διαδικασίας, αναλαμβάνονται υποθέσεις που καλύπτουν όλο το φάσμα της Ιδιωτικής Ασφάλισης και του Ιδιωτικού Ασφα-

λιστικού Δικαίου γενικότερα και αφορούν ζητήματα που απορρέουν από τη σύναψη και εφαρμογή ιδιωτικών ασφαλιστικών συμβάσεων οποιουδήποτε είδους, οι οποίες καλύπτουν οποιονδήποτε (επιτρεπόμενο) κίνδυνο, σύμφωνα με τον εν ισχύει ασφαλιστικό κώδικα. Ενδεικτικά, προβλήματα που προκύπτουν από την ασφάλιση ευθύνης από αυτοκίνητα, πλοία, αεροσκάφη, από γενικές ασφαλίσσεις κάθε είδους (ζωής, πυρός, υγείας, κλπ) και από την εν γένει λειτουργία και τις ενέργειες ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των βοηθητικών στην ασφάλιση προσώπων (διαμεσολαβητών, ασφαλιστικών πρακτόρων, παραγωγών ασφαλίσεως κ.λπ.) προς τους ασφαλισμένους τους. ι) Στα πλαίσια των κλάδων δικαίου που αναφέρθηκαν, διαρκής επιδίωξη και μέριμνα της «K&P» είναι η συνεχής διερεύνηση - εξάντληση όλων των πιθανοτήτων να προσφέρει στους εντολείς της δυνατότητες για πιο άμεση, προσωρινή έστω, δικαστική προστασία με την όσο το δυνατόν ταχύτερη λύση στο πρόβλημά τους με τη μορφή ασφαλιστικών μέτρων, εάν και όπου αυτό είναι κατορθωτό κι ενδεδειγμένο, προκειμένου να εξασφαλισθεί κάποιο δικαίωμα ή να ρυθμιστεί άμεσα μια έκρυθμη κατάσταση και να αποφευχθούν μορφές βίαιης αντιδικίας. Παράλληλα, κανείς δεν πρέπει να ξεχνά ότι αναριθμητές φορές η επιτυχία του νομικού παραστάτη στη λήψη του κατάλληλου και αποτελεσματικού ασφαλιστικού μέτρου, στις περισσότερες περιπτώσεις αποκλιμακώνει την ένταση, εξοικονομεί χρόνο και χρήμα, παγιώνει νομικά μια κατάσταση και, ενδεχομένως λύνει οριστικά το πρόβλημα. Έτσι, αντιμετωπίζονται με πληρότητα, μεγάλη εμπειρία και εξειδίκευση, περιπτώσεις όπου η λήψη ασφαλιστικών μέτρων είναι επιτακτική και σχετίζονται με ανάκληση ή μεταρρύθμιση κάποιας προηγούμενης απόφασης ασφαλιστικών, πάλι, μέτρων ή αφορούν την προστασία της νομής ή κατοχής ακινήτου ή την εγγυοδοσία υπέρ του αιτούντος για την εξασφάλιση κάποιας χρηματικής απαίτησης ή την εγγραφή υποθήκης σε ακίνητο ή τη συντηρητική κατάσχεση πραγμάτων προς εξασφάλιση του δικαιούχου, ακόμη κι αν αυτά είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (μεγάλα ακίνητα, πλοία, αεροσκάφη κλπ) ή τη μεσεγγύηση πραγμάτων, τη σφράγιση, αποσφράγιση, απογραφή ή δημόσια κατάθεσή τους ή ακόμη όταν επιβάλλεται να ρυθμιστεί προσωρινά μια νοσηρή κατάσταση ή να ρυθμιστούν άμεσα κάποιες οικογενειακές ή συζυγικές σχέσεις ή χρειάζεται να επιδικασθεί προσωρινά μέρος απαιτήσεων ή περιοδικών παροχών (π.χ. διατροφή, αποδοχές, αποζημίωση κ.λπ.) που οφείλονται σύμφωνα με το νόμο ή από μη αμφισβητούμενη σύμβαση κ.λπ. και πάντοτε με την προοπτική επίτευξης μόνιμης λύσης στο πρόβλημα. ια) Τελειώνοντας με την παρουσίαση της νομικής καθοδήγησης και των, με ακρίβεια ανά κλάδο δικαίου, παρεχομένων νομικών υπηρεσιών στο Α' μέρος δραστηριοποίησης της «KP», στα πλαίσια αντιμετώπισης καταστάσεων που απορρέουν από αμιγώς αστικές/πολιτικές διαφορές, θα ήταν παράδοξο να δραστηριοποιούμαστε με την αντιμετώπιση υποθέσεων μόνο στα πλαίσια της διαγνωστικής αστικής διαδικασίας και την έκβασή τους μέχρι τον ακυρωτικό βαθμό εξέτασης, παραλείποντας την αντιμετώπιση/ανάληψη ζητημάτων που προκύπτουν από την εφαρμογή του Δικαίου Αναγκαστικής Εκτέλεσης Ιδιωτικών Διαφορών. Έτσι, με ιδιαίτερη προσοχή και υπευθυνότητα αντιμετωπίζουμε περιπτώσεις που αναφέρονται από όλο το φάσμα αναγκαστικής εκτέλεσης των άρθρων 904 έως και 1054 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως θέματα αναστολής προσωρινής εκτελεστότητας, χορήγησης απογράφου, ανακοπές κατά της επιταγής προς εκτέλεση (άρθρου 933), ανακοπές για τη διόρθωση κατασχετήριας έκθεσης ή της περιλήψής της, ανακοπές τρίτων για διόρθωση κατασχετήριας έκθεσης κινητών και προγράμματος πλειστηριασμού, ανακοπές για διόρθωση έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτων, αναστολές πλειστηριασμών, ανακοπές για ακύρωση έκθεσης αναγκαστικού πλειστηριασμού, άδειες ελεύθερης εκποίησης κινητών, αιτήσεις για διενέργεια νέου πλειστηριασμού ή διόρθωσης του προγράμματός του, ανακοπές ακύρωσης πλειστηριασμού, ανακοπές κατά πίνακα κατάταξης, ανακοπές για ακύρωση κατακυρωτικής έκθεσης ακινήτου κλπ. Ειδικά ως προς την κατάσχεση, ως κύρια πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης, καλύπτονται όλα τα ζητήματα που μπορούν να προκύψουν από την ύπαρξη ελαττωμάτων στην κατασχετήρια έκθεση κινητών ή ακινήτων και γενικά, θέματα που επιβάλλουν την ακύρωση, αναστολή, ανατροπή ή διαγραφή μιας κατάσχεσης, θέματα που αφορούν συντηρητική κατάσχεση

πραγμάτων μεγάλης αξίας (ακινήτων, πλοίων, αεροσκαφών, μετοχών κλπ) ή κατάσχεση ειδικών περιουσιακών στοιχείων στα χέρια του οφειλέτη ή τρίτου κ.λπ. Ομοίως, αντιμετωπίζονται και τα προβλήματα που μπορούν να προκύψουν από εσφαλμένες ενέργειες του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που πλήττουν τον καθ' ου ή τον επισπεύδοντα, τον υπερθεματιστή ή άλλα πρόσωπα. Ακόμη, αντιμετωπίζεται και κάθε ζήτημα που προκύπτει από την ικανοποίηση μη χρηματικών απαιτήσεων στα πλαίσια της αναγκαστικής εκτέλεσης, όπως όταν πρόκειται για αναγκαστική εκτέλεση με αίτημα την παράδοση ή απόδοση κινητού ή ακινήτου πράγματος ή αναγκαστική εκτέλεση για την επιχείρηση κάποιας πράξης ή αναγκαστική εκτέλεση για την υποχρέωση σε παράλειψη ή ανοχή πράξης ή αναγκαστική εκτέλεση για την καταδίκη σε δήλωση βουλήσεως κι ακόμη αναγκαστική εκτέλεση για την απόδοση τέκνου ή για αίτηση χορήγησης άδειας για την επιβολή αναγκαστικής διαχείρισης σε εμπορική επιχείρηση, για αίτηση αντικατάστασης διορισμένου διαχειριστή ή όταν πρόκειται για αγωγή προσωποκράτησης κατά εμπόρου ως αναγκαστικού μέσου εκτέλεσης ή για αγωγή προσωποκράτησης από αδικοπραξία ή για αίτηση υποβολής καταλόγου περιουσιακών στοιχείων ή για αντιρρήσεις οφειλέτη κατά της προσωπικής του κράτησης κ.α. Το δεύτερο μέρος δραστηριοποίησης της «ΚΡ» αφορά, όπως αναφέρθηκε και στην αρχή της παρουσίασης, τον τομέα του Ποινικού Δικαίου, τομέα που αποτελεί βασικό πυλώνα και «εκ των ων ουκ άνευ» για τη λειτουργία, τη μακρόχρονη εμπειρία και εξειδίκευση των στελεχών της εταιρείας. Αντιμετωπίζεται, λοιπόν, οποιοδήποτε ποινικό πρόβλημα απασχολεί τον ενδιαφερόμενο, ανεξαρτήτως της σοβαρότητάς του, είτε από την θέση της υπεράσπισης είτε εκείνη της παράστασης πολιτικής αγωγής. Ειδικότερα δραστηριοποιούμαστε σε: α) Προετοιμασία ποινικών ενεργειών - εγκλήσεις παθόντων ή μηνυτήριες αναφορές και άμυνα σ' αυτές - προετοιμασία φακέλου και στοιχείων γενικότερα - ενέργειες πριν την άσκηση ποινικής δίωξης - προδικαστικά ζητήματα - ενέργειες που αφορούν συνολικά την ποινική προδικασία (καθοδήγηση στην προκαταρκτική εξέταση, στην προανάκριση, στην απ' ευθείας κλήση στο ακροατήριο - προσφυγές κατά κλήσεων, ενέργειες στην κύρια ανάκριση, προσφυγές κατά ανακριτικών διατάξεων και κατά την διαδικασία των Συμβουλιών, ένδικα μέσα κατά βουλευμάτων). β) Ενέργειες κατά την προπαρασκευή και την κύρια διαδικασία στο ακροατήριο - υπεράσπιση - πολιτική αγωγή - προβολή ακυροτήτων - αυτοτελείς ισχυρισμοί - αυτόφωρα εγκλήματα και αυτόφωρη διαδικασία - αιτήσεις ακυρώσεως διαδικασίας και αποφάσεως - παρεμπτίπτοντα θέματα. γ) Άσκηση ενδίκων μέσων - έφεση - αίτηση αναίρεσης - επανάληψη της διαδικασίας - αποκατάσταση - αποζημίωση αδικώς κρατηθέντων - αιτήσεις και καθοδήγηση στη διαδικασία ποινικού συμβιβασμού. Πρέπει να λεχθεί ότι αντιμετωπίζονται με υπευθυνότητα όλα τα εγκλήματα βίας ή μη, τα εγκλήματα κατά της πολιτειακής εξουσίας και της δημοσίας τάξεως, εγκλήματα κατά της απονομής της δικαιοσύνης, εγκλήματα σχετικά με την υπηρεσία, εγκλήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας, εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, εγκλήματα κατά της τιμής, της ιδιοκτησίας και κατά των περιουσιακών εν γένει δικαιωμάτων καθώς και τα οικονομικά εγκλήματα του ποινικού κώδικα και των ειδικών ποινικών νόμων (πχ. Ναρκωτικά) κι ακόμη τα ποινικά εγκλήματα κατά του Δημοσίου { Αιγιαλός - Αρχαιότητες - Δασικά - Δημόσια κτήματα - Καταχραστές Δημοσίου (ν. 1608/50) - Λαθρεμπορία - Πετρελαιοειδή - Νομιμοποίηση (ξέπλυμα) εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες - Περιβάλλον - Φορολογικά αδικήματα - Χρηματιστήριο κλπ} αλλά και όλες οι μορφές του ηλεκτρονικού εγκλήματος και δ) Καλύπτονται επίσης όλα τα ειδικά ζητήματα που αναφέρονται από την εκτέλεση των ποινών, όπως αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης καταδικαστικών αποφάσεων (άρθρα 471 και 497 της ποινικής δικονομίας), αιτήσεις συγχωνεύσεως ποινών, μετατροπές ποινών σε χρέυμα, αιτήσεις απόλυσης υπό όρους, αιτήσεις αναβολής και διακοπής (προσωρινής και μόνιμης) εκτέλεσης ποινών για λόγους υγείας ή ανήκεστου βλάβης της, καθώς και περιπτώσεις αντιρρήσεων σχετικά με την εκτέλεση, το είδος ή τη διάρκεια των ποινών.»

Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο καθ' ου αντιπoιείται την ιδιότητα του δικηγόρου, διαφημίζοντας ότι διενεργεί χωρίς καμιά διάκριση δικηγορικές εργασίες, συγκεντρώνοντας πελατεία, δεχόμενος πελάτες για παροχή τέτοιων υπηρεσιών στο ως άνω γραφείο, το οποίο τηρεί με την ιδιότητα του δικηγόρου (χρησιμοποιώντας τον τίτλο «law office», που σημαίνει δικηγορικό γραφείο). Ο καθ' ου, στα γραφεία του α' ορόφου του επί της Λεωφόρου

8^ο φύλλο της υπ' αρ. 5612 /2012 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθήνας
Διαδικασία Ασφαλιστικών μέτρων

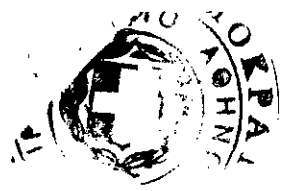
Βασιλίσσης Σοφίας, αρ. 131, στεγάζει από τα μέσα Ιουνίου του τρέχοντος έτους το προσωπικό του γραφείου, έχοντας συστήσει νομική εταιρεία εμπορικού χαρακτήρα, όπως ο ίδιος τη χαρακτηρίζει, «διηρημένη σε μερίδια», διεπόμενη – σύμφωνα με τον καθ ου – «από τις διατάξεις του Εμπορικού Κώδικα και από εκείνες της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 123/2006». Τα εν λόγω γραφεία λειτουργούν πλέον σε καθημερινή βάση και έξωθεν αυτών (τόσο στο ισόγειο, στην είσοδο, όσο και στον α' όροφο) έχει τοποθετηθεί σειρά διακριτικών γνωρισμάτων με την αναγραφή των ονομάτων του καθ' ου και των συνεργατών του ως παρεχόντων νομικές και δικηγορικές υπηρεσίες.

Κατόπιν τούτων, είναι προφανές ότι ο καθ' ου, αντιποιούμενος την δικηγορική ιδιότητα, και οι συνεργάτες του, έχουν συστήσει ένα μόρφωμα, παραβιάζοντας τις διατάξεις του νόμου περί σύστασης και λειτουργίας δικηγορικών εταιριών, που στόχο έχει να χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για τη στέγαση του προσωπικού γραφείου του καθ ου. Η εν λόγω εταιρία δεν είναι εγγεγραμμένη στα μητρώα των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών και Πειραιά καθώς είναι ανύπαρκτη και δεν έχουν ακολουθηθεί οι προβλεπόμενες από το νόμο διατυπώσεις ίδρυσής της. Ο δε χαρακτηρισμός του εν λόγω μορφώματος ως «νομικής εταιρείας εμπορικού χαρακτήρα» είναι αυθαίρετος αφού η συγκεκριμένη εταιρική μορφή δεν αναγνωρίζεται ή κατοχυρώνεται από τις κείμενες διατάξεις και το εν γένει δικαιοκώμας σύστημα, πολλώ δε μάλλον από τις διατάξεις του Εμπορικού Νόμου, οι οποίες ουδόλως προσιδιάζουν στην άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος. Στην πραγματικότητα, ο καθ' ου, αναφερόμενος, διά δημόσιων τοποθετήσεών του, στην ίδρυση εταιρίας συσταθείσας – κατά δήλωσή του – σύμφωνα με τα άρθρα 47-50 του Εμπορικού Νόμου, αποδέχεται την ύπαρξη μιας αφανούς εταιρίας, στην οποία ο μεν ίδιος αποτελεί εμφανή μέτοχο, οι δε συνεργάτες του αφανείς εταίρους, κατά τρόπο που συνιστά παράνομη συμμετοχή των τελευταίων σε ένα παρανόμως συσταθέν μόρφωμα. Η εν λόγω μάλιστα συμμετοχή των τελευταίων σε αυτό το μόρφωμα που δεν αποτελεί αποδεκτή μορφή παροχής νομικών υπηρεσιών, όπως αυτή προβλέπεται στο π.δ. 81/2005 (Αστική Επαγγελματική Δικηγορική Εταιρία), συνιστά στην πραγματικότητα άμεση συνδρομή τους προς τον καθ' ου για την αντιποίηση της άσκησης δικηγορίας, σύμφωνα με τους ορισμούς των άρθρων 45 παρ. 1 και 63 παρ. 1 του Κώδικα περί Δικηγόρων, γεγονός που οδήγησε στην αυτεπάγγελτη κίνηση της διαδικασίας πειθαρχικής δίωξης εναντίον τους από το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 72 παρ. 1 και 73 του Κώδικα περί Δικηγόρων, όπως προκύπτει και από το από 9-7-2012 έγγραφο του ΔΣΑ (αρ. πειθαρχικού φακέλου 156/2012), Επίσης, σύμφωνα με τις από 18-7-2012 έξι βεβαιώσεις του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, που υπογράφονται από το Διευθυντή του ΔΣΑ Χαράλαμπο Ναούμη, οι συνεργάτες του καθ ου που περιλαμβάνονται στις ταμπέλες έξωθεν των γραφείων του καθ ου, έχουν δηλώσει στο ΔΣΑ ως επαγγελματική έδρα τους διευθύνσεις διαφορετικές από εκείνη των γραφείων της Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 131, γεγονός που – συνδυαζόμενο με την παροχή προς την παρανόμως λειτουργούσα «εταιρία» - υπηρεσιών καταδεικνύει την ιδιότητά τους ως αφανών εταίρων αυτής. Άλλωστε, οι ως άνω δεν θα μπορούσαν να δηλώσουν τα εν λόγω γραφεία ως επαγγελματική τους έδρα, λαμβανομένου υπόψη ότι η «εταιρία» με την επωνυμία «Kaloussis & Partners – Νομικές Υπηρεσίες» είναι ανύπαρκτη, καθώς δεν έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες διατυπώσεις σύστασης και λειτουργίας της, γεγονός που αποδεικνύεται και από την από 19/7/2012 βεβαίωση του ΔΣΑ που υπογράφει ο Γενικός Διευθυντής Χαράλαμπος Ναούμης, σύμφωνα με την οποία στα τηρούμενα από το ΔΣΑ βιβλία των δικηγορικών εταιριών δεν υπάρχει καταχωρημένη εταιρία με την ως άνω επωνυμία, βεβαίωση. Επίσης, ανεξάρτητα από τον όποιο χαρακτηρισμό του εν λόγω μορφώματος εκ μέρους του καθ' ου, στην ιστοσελίδα προβολής και διαφήμισης των παρεχόμενων υπηρεσιών, επιλέγεται η χρήση της επωνυμίας «Kaloussis & Partners – Νομικές Υπηρεσίες» και στην αγγλική γλώσσα «Kaloussis & Partners – Law Firm» (σημειωτέον ότι ως "law firm" νοείται η δικηγορική εταιρία, ενώ – αν μετέφραζε στην αγγλική γλώσσα τον όρο «νομικές υπηρεσίες» - θα αποδιδόταν ως "legal services"), οι οποίες αμφότερες παραπέμπουν αναμφισβήτητα σε δικηγορική εταιρία, κατά τρόπο όμως ο οποίος

παραπλανά το κοινό που επιζητά αποτελεσματική πρόσβαση στη Δικαιοσύνη και παροχή υπηρεσιών ικανών να διασφαλίσουν την αποτελεσματική προστασία των συμφερόντων του. Η συγκεκριμένη αναφορά και τα χρησιμοποιούμενα λογότυπα καταδεικνύουν, την πρόθεση του καθ' ου να προβάλλεται ο μεν ίδιος ως παρέχων νομικές και δικηγορικές υπηρεσίες, η δε εταιρία που έχει συστήσει ως νόμιμη και διεπόμενη από τις κείμενες διατάξεις. Και αυτό παρά το γεγονός ότι η μόνη αποδεκτή μορφή παροχής νομικών υπηρεσιών από νομικό πρόσωπο είναι αυτή της Αστικής Επαγγελματικής Δικηγορικής Εταιρίας, που συστήνεται και ισχύει σύμφωνα με το οριζόμενο στο π.δ. 81/2005, όπως ισχύει σήμερα, στην οποία συμμετέχουν αποκλειστικά και μόνο δικηγόροι εγγεγραμμένοι σε Δικηγορικούς Συλλόγους της χώρας.

Περαιτέρω, στο από 13/7/2012 (Αρ. Πρωτ.: 3021/8/594-στ') έγγραφο της Ελληνικής Αστυνομίας Δ/ση Ασφαλείας Αττικής, Υποδ/ση Αντιμετώπισης Οργανωμένου Εγκλήματος και Εμπορίας Ανθρώπων, Τμήμα Εξακριβώσεων και Τεκμηρίωσης Πληροφοριών προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών (ΑΒΜ: ΔΦ2012/863), με θέμα «υποβολή δικογραφίας – αποστολή συνοδείας» αναγράφονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Όπως προέκυψε από την διενεργηθείσα προανάκριση, την 30/4/2012 ο (α) συλληφθείς (καθ ου), μέσω εξουσιοδοτημένου για το σκοπό αυτό φοροτεχνικού, προέβη σε υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών φυσικού προσώπου (ατομικής επιχείρησης) στη ΚΑ' ΔΟΥ Αθηνών, με επαγγελματική διεύθυνση την Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 131, πρωτεύουσα δραστηριότητα «Υπηρεσίες παροχής επιχειρηματικών συμβουλών και άλλων συμβουλών διαχείρισης» και δευτερεύουσα «Υπηρεσίες παροχής νομικών συμβουλών και νομικής εκπροσώπησης». Επειδή δεν προσκομίσθηκε η απαιτούμενη βεβαίωση από το Δικηγορικό Σύλλογο, η δευτερεύουσα δραστηριότητα μεταβλήθηκε σε «Άλλες νομικές υπηρεσίες», που περιλαμβάνουν υπηρεσίες ασκούμενου δικηγόρου, δικαστικού επιμελητή, δικολάβου, και μεσεγγύησης και συμβιβασμού ακίνητης περιουσίας. Από την αρμόδια ΔΟΥ (ΚΑ' Αθηνών) θεωρήθηκαν με τα στοιχεία του (α) συλληφθέντα, στις 2-5-2012, i) Μηνιαία κατάσταση βιβλίου Εσόδων – Εξόδων, με αρίθμηση από 1 έως 50 και ii) Μπλοκ αποδείξεων παροχής υπηρεσιών, με αρίθμηση από 1 έως 50. Το διαμέρισμα πρώτου ορόφου της Βασιλίσσης Σοφίας 131 στην Αθήνα, ενοικιάσθηκε από, τον (α) συλληφθέντα, την 16-03-2012, προκειμένου, σύμφωνα με τους όρους χρήσης του σχετικού συναφθέντος ιδιωτικού συμφωνητικού, να χρησιμοποιηθεί ως έδρα επιχείρησης-εταιρίας παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών (Νομικών, Οικονομικών, κλπ) με ειδικούς συνεργάτες απασχολούμενους δικηγόρους. Πρωινές ώρες της 12-07-2012, διενεργήθηκε από την Υπηρεσία μας έρευνα, παρουσία εκπροσώπου της Δικαστικής Αρχής, σε διαμέρισμα πρώτου ορόφου επί της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 131, που έφερε στην εξώπορτα την επιγραφή: «Ε. ΚΑΛΟΥΣΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ. και «ΚΑΛΟΥΣΗΣ & PARTNERS LAW OFFICES». Εντός αυτού ανευρέθηκαν οι (α) και (β) συλληφθέντες, η γραμματέας Καραμπούλια - Δημοπούλου Δέσποινα, ενώ κατά τη διάρκεια της έρευνας προσήλθε και η (γ) συλληφθείσα. Κατά την έρευνα βρέθηκαν και κατασχέθηκαν, μεταξύ άλλων, στο χώρο που χρησιμοποιούσε ως γραφείο ο (α) συλληφθείς: Η από 10-07-2012 υπεύθυνη δήλωση του (α) συλληφθέντα, με θεωρημένο γνήσιο υπογραφής από το ΚΕΠ Δήμου Αθηναίων, στην οποία δηλώνει ότι: «έχω παραχωρήσει στο συνεργάτη μου Θεοφάνη ΔΑΛΛΑ του Βασιλείου, δικηγόρο Αθηνών, άνευ ανταλλάγματος, γραφειακό χώρο εντός της επαγγελματικής μου εγκατάστασης (Συμβουλευτική επιχείρηση παροχής νομικών υπηρεσιών - Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 131-10ς όροφος) προκειμένου να συνεργαστεί μαζί μου». Φάκελος που φέρει εξωτερικά την χειρόγραφη ένδειξη: «Υποθέσεις από φυλακές» ο οποίος, μεταξύ άλλων, περιέχει τέσσερις (4) εξουσιοδοτήσεις εγκλείστων του Καταστήματος Κράτησης Ναυπλίου, όλες με ημερομηνία 5-7-2012 και θεώρηση γνήσιου υπογραφής από το κατάστημα κράτησης, σύμφωνα με τις οποίες εξουσιοδοτείται η (γ) συλληφθείσα, δικηγόρος Χρυσάνθη Γιαμαρέλλου, προκειμένου να λάβει αντίγραφα εκκρεμών υποθέσεων που τους αφορούν και να τους εκπροσωπήσει δικαστικά. Ο ίδιος φάκελος περιέχει και φύλλο Α4 με ιδιόχειρες σημειώσεις που αφορούν κάποια από τα πρόσωπα των προαναφερθέντων εξουσιοδοτήσεων με σχόλια για τον τρόπο χειρισμού των υποθέσεων τους. Μηχανική σφραγίδα με εντύπωμα: «ΚΑΛΟΥΣΗΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ-ΛΕΩΦ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ 131-Τ.Κ. 11521 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ: 210.6410070-ΑΦΜ:030028068 - ΔΟΥ: ΚΑ' ΑΘΗΝΩΝ».

Φωτοαντίγραφα τριών (3) υποθέσεων-δικογραφιών. Στην Υπηρεσία μας προσήχθη και εξετάσθηκε ενόρκως η Καραμπούλια - Δημοπούλου Δέσποινα, απασχολούμενη ως γραμματέας στα γραφεία της Βασιλίσσης Σοφίας 131, από την 19-06-2012, οπότε και προσελήφθη από τον (α) συλληφθέντα. Η ως άνω κατέθεσε ότι προέβη στην καταχώρηση διαφημίσεων σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, καταχωρίσεις που πέραν από τα στοιχεία επικοινωνίας περιλάμβαναν τη φωτογραφία του (α) συλληφθέντα και τη φράση «ΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ?». Όπως κατέθεσε επίσης, ο (α) συλληφθείς της είχε αναφέρει ότι έχει συστήσει ο ίδιος την εταιρεία, η οποία προσφέρει νομικές υπηρεσίες και επειδή ο ίδιος δεν δικηγόρει στα δικαστήρια θα πηγαίνουν άλλοι δικηγόροι αντί αυτού. Επίσης η εξετασθείσα αναφέρθηκε σε μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που λάμβαναν, με ερωτήματα πολιτών τα οποία απαντούσε ο (α) συλληφθείς χειρόγραφα, γεγονός που επιβεβαιώνεται σχετικά από πειστήρια της Έκθεσης Έρευνας σε Γραφείο και Κατάσχεσης (πειστήριο με α/α Δ-2). Τέλος, αναφέρθηκε σε επίσκεψη στο χώρο της εταιρίας, 2 αντρών, τις αμέσως προηγούμενες ημέρες, οι οποίοι συζήτησαν με τον (α) συλληφθέντα νομικό τους θέμα και στους οποίους η γραμματέας Καραμπούλια - Δημοπούλου έκοψε απόδειξη παροχής υπηρεσιών. Σχετικά κατασχέθηκε μπλοκ αποδείξεων παροχής υπηρεσιών, της ατομικής επιχείρησης ΚΑΛΟΥΣΗΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΡΟΧΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, θεωρημένο από τη ΚΑ' ΔΟΥ Αθηνών, από το οποίο, την 11-07-2012, εκδόθηκε η με α/α 01 τριπλότυπη απόδειξη με περιγραφή εργασίας «παροχή νομικών συμβουλών» και ύψος αμοιβής 110,70 € συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ (πειστήριο με α/α Δ-3). Απολογούμενοι οι συλληφθέντες αρνήθηκαν τις σε βάρος τους κατηγορίες. Συγκεκριμένα, απολογούμενος ο (α) συλληφθείς επικαλέστηκε μεταξύ άλλων την Κοινοτική Οδηγία 123/2006 με την οποία καταργούνται οι περιορισμοί που ίσχυαν σε επαγγέλματα και επιτρέπεται η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών από οποιονδήποτε κατέχει σχετικό επιστημονικό πτυχίο ή είναι γνώστης του ανάλογου επιτηδεύματος. Ακόμη ανέφερε ότι νομική μορφή της εταιρείας του είναι ατομική επιχείρηση, ως νομικού συμβούλου επιχειρήσεων. Τέλος ανέφερε ότι ούτε οι (β), (γ) συλληφθέντες, ούτε τα άλλα πρόσωπα που αναφέρονται στην ταμπέλα της εταιρείας είναι μέτοχοι αυτής. Ο (β) συλληφθείς Θεοφάνης Δάλλας ανέφερε πως τον Ιούνιο του τρέχοντος έτους δέχτηκε πρόταση από τον (α) συλληφθέντα να μεταφέρει την έδρα του στα γραφεία του τελευταίου, στη Βασιλίσσης Σοφίας 131, την οποία και αποδέχτηκε. Προ δεκαημέρου ολοκλήρωσε την μεταφορά των φακέλων και του προσωπικού Η/Υ, ενώ εκκρεμεί το ζήτημα της αλλαγής της μεταφοράς έδρας στη ΔΟΥ Α' Πειραιά και ακολούθως στο Δ.Σ.Α. Επίσης ανέφερε ότι δεν έχει συστήσει με τον (α) συλληφθέντα καμία εταιρεία, εμφανή ή αφανή και πως η (γ) συλληφθείσα ομοίως συστεγάζονταν στα ίδια γραφεία. Η (γ) συλληφθείσα απολογούμενη ανέφερε ότι δέχτηκε σχετικό αίτημα του (α) συλληφθέντα να συμπεριληφθεί το όνομα της στην ταμπέλα της εταιρείας του, μαζί με ονόματα άλλων δικηγόρων. Η ίδια διατηρεί γραφείο στην οδό Μαυρομιχάλη και δεν έχει αλλάξει ή προτίθεται να αλλάξει την έδρα της. Και αυτή ανέφερε ότι δεν έχει εταιρική σχέση με τον (α) συλληφθέντα.»

Απεδείχθη ακόμη ότι ο καθ' ου έχει θέση σε λειτουργία ιστοσελίδα προβολής του μορφώματος που έχει συστήσει στο διαδίκτυο, φιλοξενούμενη στην ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.kaloussis.gr/>, όπου παρατίθενται λεπτομερώς (και μάλιστα σε τρεις γλώσσες: Ελληνικά, Αγγλικά και Ρωσικά...) οι παρεχόμενες υπηρεσίες. Η ύπαρξη και λειτουργία της ιστοσελίδας αυτής είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την λειτουργία της εταιρίας, στην πραγματικότητα όμως του προσωπικού γραφείου, του καθ' ου, καθώς χρησιμοποιείται σε συστηματική βάση τόσο για την προσωπική προβολή του καθ' ου και των παρεχόμενων από αυτόν υπηρεσιών, όσο και για την προσέλκυση πελατείας και τη διευκόλυνση της επικοινωνίας των πολιτών – εντολέων με τον καθ' ου και εντέλει της ίδιας της πρόσβασης των τελευταίων στο γραφείο του.

Ο καθ' ου ισχυρίζεται ότι το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο του παρέχει τη δυνατότητα να δραστηριοποιείται επαγγελματικά στο χώρο της παροχής νομικών συμβουλών και γνωμοδοτήσεων προς εντολείς, ωστόσο σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 39 παρ. 1

του ν.δ. 3026/1954 «Περί του Κώδικος των Δικηγόρων», το έργο της παροχής νομικών συμβουλών και γνωμοδοτήσεων συγκαταλέγεται μεταξύ εκείνων που ανατίθενται αποκλειστικά και μόνο σε δικηγόρους. Ειδικότερα, το κείμενο της σχετικής διάταξης έχει ως εξής: «Έργο του δικηγόρου είναι να αντιπροσωπεύει και υπερασπίζει τον εντολέα του ενώπιον κάθε δικαστηρίου και ενώπιον κάθε αρχής και επιτροπής ειδικής δικαιοδοσίας, καθώς και των πειθαρχικών συμβουλίων, ενεργώντας ελεύθερα και ανεμπόδιστα κάθε αναγκαία πράξη γι' αυτό, καθώς και να παρέχει στον εντολέα του νομικές συμβουλές και γνωμοδοτήσεις. Η άσκηση του έργου αυτού ανήκει αποκλειστικά στο δικηγόρο.». Αυτές ακριβώς οι παραδοχές υιοθετούνται και από τη νομολογία του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της χώρας [Έργο του δικηγόρου είναι να αντιπροσωπεύει και υπερασπίζει τον εντολέα του ενώπιον των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών δικαστηρίων και, γενικότερα, ενώπιον κάθε δικαστηρίου και αρχής, ενεργώντας κάθε αναγκαία πράξη γι' αυτό, καθώς και να παρέχει στον εντολέα νομικές συμβουλές και γνωμοδοτήσεις. Η άσκηση του έργου αυτού ανήκει αποκλειστικά στο δικηγόρο. Άρα είναι αποκλειστικό έργο του δικηγόρου η νομική επιμέλεια φορολογικών, δασμολογικών και διοικητικών γενικά υποθέσεων.» (ΑΠ 328/2001, ΕΛΔνη 42, 1294=ΤΝΠ ΔΣΑ)]. Επίσης ο καθ ου επιχειρεί να θεμελιώσει την δραστηριότητά του, στην ερμηνεία των ενωσιακών ελευθεριών εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι η «απελευθέρωση» του δικηγορικού επαγγέλματος νοείται, ως απάλειψη των νομοθετικών προϋποθέσεων κτήσης της δικηγορικής ιδιότητας και ως δυνατότητα παροχής νομικών υπηρεσιών στην ελληνική επικράτεια από πρόσωπα που δεν φέρουν τη δικηγορική ιδιότητα. Ο ισχυρισμός αυτός κρίνεται αβάσιμος καθώς θεμελιωτικό στοιχείο των ενωσιακών ελευθεριών είναι η διασυννομομοτικότητα της κρινόμενης έννομης σχέσης, δηλαδή η επίκληση στοιχείου αλλοδαπότητας τέτοιου που να καθιστά το κρινόμενο μέσο περιοριστικό της ενιαίας εσωτερικής αγοράς (ΔΕΕ, 28.01.1992, Ministerio Fiscal v. Lopez Brea, C-330,331/1990). Αντίθετα, η επίκληση της ελευθερίας στερείται ενωσιακού ενδιαφέροντος, σε αμιγώς εσωτερική κατάσταση, όταν δηλαδή όλα τα στοιχεία της επίμαχης σχέσης ανάγονται στην εθνική έννομη τάξη. Έτσι είναι εννοιολογικά ασύμβατη με την ενωσιακή ελευθερία της εγκατάστασης η επίκλησή της από υπήκοο του Κράτους-Μέλους της εγκατάστασης, όταν δεν υπάρχει στοιχείο αλλοδαπότητας (π.χ. κτήση επαγγελματικού προσόντος σε άλλο Κράτος-Μέλος), το δε πρόσωπο είναι εγκατεστημένο στο ίδιο Κράτος-Μέλος με τον αποδέκτη της υπηρεσίας. Στη σχέση που κρίνεται, απουσιάζει το στοιχείο αλλοδαπότητας και η υπόθεση είναι αμιγώς εθνική, χωρίς διασυννομομοτικό ενδιαφέρον. Προκύπτει επομένως, σύμφωνα με τα όσα προεκτέθηκαν, ότι η επίκληση ενωσιακής ελευθερίας από νομικό μόρφωμα της ελληνικής έννομης τάξης, «εγκατεστημένο» στην ελληνική επικράτεια και παρέχοντος «υπηρεσίες» στην ελληνική αγορά είναι αβάσιμη, δεδομένου ότι η Ελλάδα, σε ότι έχει να κάνει με την ελευθερία εγκατάστασης, είναι το Κράτος-Μέλος της έννομης τάξης του μορφώματος και η επικράτεια της εγκατάστασης, ενώ σε ότι έχει να κάνει με την ελευθερία παροχής της υπηρεσίας, είναι το Κράτος-Μέλος της έννομης τάξης του μορφώματος αλλά και του δυνητικού αποδέκτη της «υπηρεσίας». Ως εκ τούτου, η έλλειψη διασυννομομοτικού ενδιαφέροντος της σχέσης για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς αποκλείει την επίκληση της ενωσιακής ελευθερίας ως θεμελιωτικής βάσης των ισχυρισμών του καθ ου.

Σε κάθε περίπτωση όμως, ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι οι ενωσιακές ελευθερίες βρίσκουν έδαφος εφαρμογής και σε αμιγώς εσωτερικές καταστάσεις, η επίκληση των ενωσιακών ελευθεριών στην επίδικη σχέση είναι αβάσιμη, διότι οι ενωσιακές ελευθερίες εξειδικεύονται από το παράγωγο ενωσιακό δίκαιο, κατά τρόπο τέτοιο ώστε τα Κράτη-Μέλη να μην αποστερούνται πλήρως από τη ρυθμιστική αρμοδιότητά τους αναφορικά με τις προϋποθέσεις πρόσβασης στην άσκηση μιας ορισμένης δραστηριότητας, ενώ έχει επιφυλαχθεί στα Κράτη – Μέλη, σαφής εξουσία θέσπισης περιορισμών-συμβατών με την αρχή της αναλογικότητας-που υπηρετούν το γενικό δημόσιο συμφέρον, την ιδιαίτερη φύση της παρεχόμενης υπηρεσίας και την προστασία των αποδεκτών της. Επίσης, το παράγωγο ενωσιακό δίκαιο που επικαλείται ο καθ ου, δηλαδή η Οδηγία 123/2006 ΕΚ και ο εθνικός νόμος 2844/2010 που τη μεταγράφει στην ελληνική έννομη τάξη δεν εφαρμόζονται στην επίδικη σχέση, δεδομένου ότι ρητά εξαιρούν την παροχή νομικών υ-

10^ο φύλλο της υπ' αρ. 5612/2012 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθήνας
Διαδικασία Ασφαλιστικών μέτρων

πηρεσιών από το πεδίο εφαρμογής τους. Οι αρχές της οδηγίας 123/2006/ΕΚ, που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της παροχής υπηρεσιών σε περισσότερα του ενός Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από πρόσωπα τα οποία πληρούν τις εκάστοτε ισχύουσες προϋποθέσεις, διέπουν ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων, όπως, μεταξύ άλλων, τις «υπηρεσίες νομικών συμβούλων» (βλ. προοίμ. σημ. 33), εξαιρούμενης, ωστόσο, της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών «σε ζητήματα που διέπονται από την οδηγία 77/249/ΕΟΚ ... περί διευκολύνσεως της πραγματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από δικηγόρους» (άρθρο 17 παρ. 4). Την πρόβλεψη αυτή επαναλαμβάνει το άρθρο 18 παρ. 4 του ν. 3844/2010 (Α' 63), με το οποίο ενσωματώθηκαν οι σχετικές διατάξεις στην ελληνική έννομη τάξη. Συνεπώς, η παροχή υπηρεσιών νομικού συμβούλου διέπεται υποχρεωτικά από τις διατάξεις της οδ. 77/249/ΕΟΚ (π.δ. 258/1987 Α'125). Οι εν λόγω διατάξεις, αφ' ενός θέτουν ως προϋπόθεση παροχής των συναφών νομικών υπηρεσιών την κατοχή της δικηγορικής ιδιότητας σε Κράτος μέλος της Ε.Ε., αφ' ετέρου επιβάλλουν, κατά την παροχή υπηρεσιών δικηγόρου, τον σεβασμό των επαγγελματικών κανόνων που ισχύουν στο Κράτος μέλος εντός του οποίου αυτές θα παρασχεθούν και, σε περίπτωση παραβάσεως αυτών των κανόνων, την επιβολή κυρώσεων σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού. Έτσι η επίκληση από τον καθ' ου, των ως άνω διατάξεων ενωσιακού δικαίου, ουδόλως τον απαλλάσσουν από την υποχρέωση τήρησης των κανόνων που διέπουν την παροχή υπηρεσιών δικηγόρου στην Ελλάδα, περαιτέρω δε θα προϋπέθεταν την εκ μέρους του καθ' ου κτήση της δικηγορικής ιδιότητας σε ένα τουλάχιστον Κράτος μέλος της Ε.Ε., προϋπόθεση η οποία δεν συντρέχει εν προκειμένω. Άλλωστε, σύμφωνα με το σημείο 88 του προοιμίου της οδηγίας 123/2006/ΕΚ, η παροχή νομικών υπηρεσιών εξαιρείται ρητά του πεδίου εφαρμογής αυτής καθώς επί λέξει αναφέρονται τα εξής: «Η διάταξη περί ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις περιπτώσεις στις οποίες, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, σε ένα κράτος μέλος μία δραστηριότητα επιφυλάσσεται σε συγκεκριμένο επάγγελμα, όπως συμβαίνει, π.χ., με την απαίτηση που ορίζει ότι οι νομικές συμβουλές παρέχονται αποκλειστικά από δικηγόρους.». Έτσι το ενωσιακό δίκαιο, δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση με την οποία να επιφυλάσσεται η παροχή νομικών υπηρεσιών μόνο σε πρόσωπα που έχουν τη δικηγορική ιδιότητα και δεν απαγορεύει θεμιτούς εθνικούς περιορισμούς στην πρόσβαση στη δραστηριότητα (προϋποθέσεις αδειοδότησης), ειδικά όταν οι περιορισμοί αυτοί έχουν τεθεί για λόγους δημοσίου συμφέροντος που σχετίζονται με τη διαδικασία απονομής της Δικαιοσύνης, δηλαδή τον πυρήνα της κρατικής λειτουργίας.

Περαιτέρω, οι διατάξεις του ν. 3919/2011 ουδεμία αλλαγή επέφεραν ως προς τις προϋποθέσεις απόκτησης της δικηγορικής ιδιότητας και άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος, πέραν από την κατάργηση των μέχρι τότε ισχυόντων γεωγραφικών περιορισμών αναφορικά με την άσκηση δικηγορίας και την πρόβλεψη των λεγόμενων νόμιμων αμοιβών, κατά συνέπεια, το ως άνω νομοθετικό καθεστώς εξακολουθεί να παραμένει σε ισχύ. Αυτό άλλωστε προκύπτει και από την Αιτιολογική Έκθεση του νόμου, όπου αναφέρεται: «Τέλος, σε εκείνες που έχουν σοβαρό αντίκτυπο στην ανταγωνιστικότητα, γιατί περιορίζουν δραστικά τον ανταγωνισμό και αφορούν επαγγέλματα στα οποία απασχολείται σχετικά μεγάλος αριθμός ατόμων. Στην τελευταία κατηγορία περιλαμβάνονται οι περιορισμοί που αφορούν κυρίως: β) Τους Δικηγόρους, διότι, μεταξύ άλλων, το Κράτος ορίζει τις υποχρεωτικές ελάχιστες αμοιβές των δικαστικών παραστάσεων και των εξωδικαστικών νομικών υπηρεσιών και εγγυάται την προείσπραξη των σχετικών αμοιβών ενώ ταυτόχρονα διατηρεί γεωγραφικούς περιορισμούς στην άσκηση του επαγγέλματος, που εμποδίζουν τον ανταγωνισμό.». Από την παραπάνω διατύπωση προκύπτει, ότι οι επιδιωκόμενες από το νομοθέτη μεταρρυθμίσεις αφορούσαν αποκλειστικά τα ως άνω αναφερόμενα ζητήματα και δεν εκτείνονται στο ζήτημα των δικαιούμενων να παρέχουν έναντι αμοιβής νομικές υπηρεσίες, διατηρώντας ως προς αυτό το ισχύον νομοθετικό καθεστώς, αντίθετα με όσα ισχυρίζεται ο καθ' ου.

Ο καθ ου επίσης ισχυρίζεται ότι η δραστηριότητά του είναι νόμιμη καθώς προηγήθει πιστοποίησή της από την αρμόδια φορολογική αρχή», όπως επισημαίνεται. Ωστόσο, η φορολογική αρχή, διά της καταχώρισεως των επιτηδευματιών στο μητρώο αυτής, προφανώς δεν χορηγεί άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, ούτε, βεβαίως, υποκαθιστά τα αρμόδια προς τούτο όργανα. Αντιθέτως, η ανωτέρω καταχώριση αποσκοπεί στον έλεγχο της συμμορφώσεως των επιτηδευματιών με τις φορολογικές τους υποχρεώσεις, οι οποίες αποτελούν άλλο κανονιστικό πλαίσιο από εκείνο, που διέπει την άσκηση εκάστου επαγγέλματος. Εν προκειμένω, ο καθ' ου προέβη σε έναρξη επιτηδευματος με κύρια δραστηριότητα αυτή του Συμβούλου Επιχειρήσεων (Κ.Α.Δ.: 70.22.00.00) και όχι την παροχή νομικών συμβουλών, αφού δεν διέθετε βεβαίωση του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου (Κ.Α.Δ.: 69.10.12.00), αλλά ούτε την παροχή δικηγορικών υπηρεσιών (Κ.Α.Δ.: 69.10.10.00), για τον ίδιο λόγο. Έτσι ο καθ ου, κάνοντας χρήση ενός γενικού Κ.Α.Δ. υπό τον τίτλο «Άλλες νομικές υπηρεσίες», έσπευσε να δηλώσει αυτόν, αναζητώντας επίφαση νομιμοποίησεως της όλως παράνομης δραστηριότητάς του, όπως προκύπτει από το από 10/7/12 υπ' αρ. πρωτ. 2/2012 έγγραφο της υποδιευθύντριας της ΚΑ' ΔΟΥ Αθηνών προς την Υποδ/ση Αντιμετώπισης Οργανωμένου Εγκλήματος Εμπορίας Ανθρώπων Τμήμα Εξακριβώσεως και Τεκμηρίωσης Πληροφοριών, όπου – μεταξύ άλλων – αναφέρονται τα κάτωθι: «Με την υποβολή (ο καθ ου) δήλωσε ως κύριο επάγγελμα «Υπηρεσίες Παροχής Επιχειρηματικών Συμβουλών» και ως δευτερεύον «Υπηρεσίες Παροχής Νομικών Συμβουλών και νομικής εκπροσώπησης». Κατά τη διάρκεια καταχώρισης αποδείχθηκε ότι δεν είχε προσκομίσει τη βεβαίωση του Δικηγορικού Συλλόγου και διαγράφηκε με αντικατάσταση «Άλλες Νομικές Υπηρεσίες»). Ωστόσο, σύμφωνα με το από 18.07.12 υπ' Αριθ. Πρωτ. 10896/ΕΞ απαντητικό έγγραφο της ΚΑ' ΔΟΥ Αθηνών προς τον ΔΣΑ, που προσκομίζει το αιτούν και στο οποίο περιέχεται ως συνημμένο έγγραφο σελίδα από την εθνική ονοματολογία ΚΑΔ του Υπουργείου Οικονομικών, ο καθ ου έχει επιλέξει ως δευτερεύουσα δραστηριότητα «Άλλες νομικές Υπηρεσίες» στις οποίες, κατά το αρμόδιο Υπουργείο, συγκαταλέγονται με ξεχωριστούς επιμέρους ΚΑΔ οι: Υπηρεσίες ασκούμενου δικηγόρου, Υπηρεσίες δικαστικού επιμελητή, Υπηρεσίες δικολάβου, Υπηρεσίες μεσεγγύησης και συμβιβασμού ακίνητης περιουσίας, δίχως ωστόσο να κατέχει – ή έστω να υποστηρίζει ότι κατέχει – κάποια από αυτές τις επαγγελματικές ιδιότητες, όπως προκύπτει και από τις από 18-7-2012 βεβαιώσεις του ΔΣΑ και της Ομοσπονδίας Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδας, που προσκομίζει το αιτούν. Σε κάθε περίπτωση, η επιλογή ενός γενικού και αόριστου Κ.Α.Δ., οι συνέπειες του οποίου εντοπίζονται και περιορίζονται μόνο σε φορολογικό επίπεδο και δη σε επίπεδο τυπικής καταγραφής δραστηριοτήτων, ουδόλως μπορεί να βαπτισθεί ως μηχανισμός ή διαδικασία νομιμοποίησεως ως προς την άσκηση ενός επαγγέλματος, με το οποίο ο καθ' ου δεν έχει και δεν ισχυρίζεται ότι έχει, την παραμικρή σχέση.

Ο καθ ου ισχυρίζεται επίσης, ότι η σφράγιση του γραφείου του, είναι μέτρο υπερβολικό και μη επιβαλλόμενο και ότι θα του επιφέρει ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη. Ο ισχυρισμός αυτός αλυσιτελώς προβάλλεται καθώς σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 3 του Κώδικα περί Δικηγόρων, η προβλεπόμενη κύρωση για την αντιποίηση της δικηγορικής ιδιότητας, ως εν προκειμένω, είναι η σφράγιση του γραφείου του αντιποιομένου. Κρίνεται ωστόσο κατά διασταλτική ερμηνεία του άρθρου 40 παρ. 3 του Κώδικα περί Δικηγόρων, ότι η αιτούμενη σφράγιση, δεν είναι αποτελεσματικό μέτρο και άρα είναι μη αναγκαίο μέτρο, ιδίως καθώς ο καθ ου, έχει την δυνατότητα να στεγαστεί επαγγελματικά σε έτερο γραφείο.

Κρίνεται επίσης ότι, σύμφωνα με τα ως άνω εκτεθέντα για την διασταλτική – εξελικτική ερμηνεία, της διάταξης του άρθρου 40 παρ. 3 του Κώδικα περί Δικηγόρων, η παύση της λειτουργίας της ιστοσελίδας που διατηρεί ο καθ' ου και χρησιμοποιείται για την προβολή του προσωπικού του γραφείου, τελώντας σε αναπόσπαστη σχέση με την ύπαρξη αυτού, επιβάλλεται να διαταχθεί κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 40 παρ. 3 του Κώδικα περί Δικηγόρων, ερμηνευόμενη σύμφωνα με το πνεύμα αυτής, ιδίως καθώς είναι αυταπόδεικτος ο άμεσος και επικείμενος κίνδυνος επέλευσης ζημίας σε βάρος του αιτούντος, αλλά και εκείνου που υφίσταται αναφορικά με την παραπλάνηση του κοινού, των δυνητικών δηλαδή εντολών, προς τους οποίους απευθύνεται ο καθ' ου,

παρέχοντας νομικές υπηρεσίες. Μάλιστα, το εν λόγω μέτρο τυγχάνει απόλυτα πρόσφορο ενόψει του ότι, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, η λειτουργία της εν λόγω ιστοσελίδας τελεί σε αναπόσπαστη συνοχή και εξάρτηση με την λειτουργία του προσωπικού γραφείου του καθ' ου, την ύπαρξη και λειτουργία του οποίου προβάλλει και προωθεί μέσω του διαδικτύου σε μεγάλο αριθμό προσώπων, διευκολύνοντας την επικοινωνία τους με τον καθ' ου προς το σκοπό της παροχής προς αυτούς δικηγορικών υπηρεσιών. Άλλωστε, η ενδεχόμενη διατήρηση της ανάρτησης της εν λόγω ιστοσελίδας, θα είχε ως αποτέλεσμα τη συνέχιση της παράνομης δραστηριότητας του τελευταίου, η οποία συνίσταται στην αντιποίηση της άσκησης της δικηγορίας, καθώς ουδόλως θα παρεμποδιζόταν η διευκόλυνση της επικοινωνίας του κοινού με τον καθ' ου (ενδεχομένως τηλεφωνικά) και η πρόσβασή του σε αυτόν, και, σε κάθε περίπτωση, θα συνεχιζόταν η διαφήμιση και προβολή του καθ' ου, ως παρόχου νομικών – δικηγορικών υπηρεσιών.

Κρίνεται επίσης ότι η χρήση από τον καθ' ου διαφημιστικών πινακίδων της δραστηριότητάς του, ή συναφών σφραγίδων, ή λογοτύπων, ή διακριτικών γνωρισμάτων επί εγγράφων, ιδίως σε ότι έχει να κάνει με αναφορές στην τέως ιδιότητα του δικαστικού λειτουργού, ή στην παροχή νομικών υπηρεσιών, αλλά και στις συνεργασίες με άλλους δικηγόρους, συνιστά αθέμιτη διαφήμιση υπηρεσιών, υπηρεσιών που προσιδιάζουν μόνο στο δικηγορικό λειτούργημα, ενώ παράλληλα δημιουργούν παραπλάνηση στο κοινό, ότι πρόκειται για νόμιμη δικηγορική εταιρεία (που δεν είναι σύμφωνα με τα προλεχθέντα), την οποία μάλιστα ελέγχει και καθοδηγεί ένας τέως δικαστικός λειτουργός.

Συναφώς ο καθ' ου, έχοντας καταδικαστεί σε πολυετή φυλάκιση για παραβατικές συμπεριφορές σε συνάρτηση με το λειτούργημά του και έχοντας παυθεί από τον δικαστικό κλάδο συνεπεία των παραπάνω πράξεων, γεγονός που ουδόλως θίγει η διαφήμιση, προβάλλει και διαφημίζει την επαγγελματική εμπειρία που απέκτησε κατά την παραμονή του στον δικαστικό κλάδο, εμπειρία που συνδυάστηκε ως άνω, με κακή διαχείριση του δικαστικού λειτουρήματος και με παραβατικές συμπεριφορές σχετιζομένων με την υπηρεσία, εξ αιτίας των οποίων και επαύθη. Επομένως η προβολή από τον καθ' ου, της απολεσθείσας ιδιότητας του δικαστικού λειτουργού, εύλογα, όπως ισχυρίζεται το αιτούν, είναι δυνατόν να δημιουργεί στο κοινό την αθέμιτη προσδοκία μίας ούτως ή άλλως «αποτελεσματικής και επιτυχούς έκβασης του νομικού προβλήματος», προσδοκία που έρχεται να καλλιεργήσει και να ενισχύσει η ως ακολούθως διαφήμιση των δραστηριοτήτων του καθ' ου, όπως προβάλλεται στην ιστοσελίδα του στο διαδίκτυο με σύνδεσμο σύνδεσης [www. Kaloussis.gr](http://www.Kaloussis.gr) και δη: «Η μακρόχρονη προηγούμενη δικαστική εμπειρία και νομική παρουσία του ιδρυτή και διευθυντή της Ευάγγελου Α. Καλούση και η επιστημονική εξειδίκευση και δικαστική εμπειρία των τακτικών συνεργατών της, όλων ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ και έγκριτων ΝΟΜΙΚΩΝ καθώς και τεχνικών συμβούλων άλλων κλάδων, συνδυασμένες με την σε βάθος γνώση του αντικειμένου, εξασφαλίζουν την απόλυτη νομική προστασία του ενδιαφερομένου και - γιατί σε τελευταία ανάλυση αυτό είναι που «μετράει» - την αποτελεσματική και επιτυχή έκβαση του νομικού του προβλήματος»

Σύμφωνα με τα παραπάνω πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση, σαν βάσιμη στην ουσία της κατά ένα μέρος της και δη: 1. Να διαταχθεί η αφαίρεση των διαφημιστικών πινακίδων του καθ' ου, που ο ίδιος έχει τοποθετήσει στα γραφεία του 1ου ορόφου και στην είσοδο της πολυκατοικίας επί της Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 131. 2. Να απαγορευτεί στον καθ' ου κάθε μελλοντική ανάρτηση νέας διαφημιστικής πινακίδας, ή η χρήση σφραγίδας, ή λογότυπου, ή διακριτικού γνωρίσματος, επί εγγράφων, που θα προβάλλουν την τέως ιδιότητά του ως δικαστικού λειτουργού, ή θα αναφέρονται σε «δικηγορική εταιρεία», ή «εταιρεία παροχής νομικών υπηρεσιών», ή «Law Office» και γενικά κάθε πινακίδα, σφραγίδα, λογότυπου, που θα έχει συνθετικό την τέως ιδιότητά του ως δικαστικού λειτουργού, ή θα υπαινίσσεται παροχή νομικών – δικηγορικών υπηρεσιών, εφ' όσον στην πινακίδα αυτή θα υπάρχει το όνομα ή ο λογότυπος του καθ' ου. 3. Να υποχρεωθεί ο καθ' ου να καταργήσει τη λειτουργία της ιστοσελίδας [www. Kaloussis.gr](http://www.Kaloussis.gr).

Kaloussis.gr και να απαγορευτεί στον καθ ου η δημιουργία νέας ιστοσελίδας, μέσω της οποίας θα διαφημίζει καθ οιονδήποτε τρόπο την παροχή νομικών – δικηγορικών υπηρεσιών. 4. Να απαγορευτεί στον καθ ου η επ' αμοιβή παροχή παντός είδους νομικών - δικηγορικών υπηρεσιών, συμβουλευτικών, γνωμοδοτικών, ή διεκπεραιωτικών, ατομικά, ή σε συνεργασία με δικηγόρο, καθώς το έργο αυτό ανήκει αποκλειστικά σε δικηγόρο (αρ. 39 παρ. 1 ν.δ. 3026/1954). 5. Να επιβληθεί στον καθ ου κατ' αρ. 947 ΚΠολΔ, χρηματική ποινή 1.000 ευρώ, για κάθε ημέρα μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, που θα διατηρεί τις ως άνω διαφημιστικές πινακίδες στα γραφεία του 1ου ορόφου και στην είσοδο της πολυκατοικίας επί της Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 131 και την ιστοσελίδα www. Kaloussis.gr, αλλά και για κάθε παράβαση της παρούσας απόφασης. Τέλος η δικαστική δαπάνη πρέπει να συμψηφισθεί μεταξύ των διαδίκων, κατά το άρθρο 179 ΚΠολΔ, διότι υπήρχε σ' αυτούς σοβαρή αμφιβολία για την έκβαση της δίκης, εξαιτίας της δυσχέρειας της ερμηνείας των νομικών διατάξεων, που εφαρμόσθηκαν εν προκειμένω.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με παρόντες τους διαδίκους.

Δέχεται την αίτηση κατά ένα μέρος της.

Υποχρεώνει τον καθ ου η αίτηση,

1. να αφαιρέσει τις διαφημιστικές πινακίδες, που έχει τοποθετήσει στα γραφεία του 1ου ορόφου και στην είσοδο της πολυκατοικίας επί της Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 131.
2. να απέχει από κάθε μελλοντική ανάρτηση νέας διαφημιστικής πινακίδας, ή χρήση σφραγίδος, ή λογότυπου, ή διακριτικού γνωρίσματος, επί εγγράφων, που θα προβάλλουν την τέως ιδιότητά του ως δικαστικού λειτουργού, ή θα αναφέρονται σε «δικηγορική εταιρεία», ή «εταιρεία παροχής νομικών υπηρεσιών», ή «Law Office» και γενικά κάθε πινακίδας, σφραγίδας, λογότυπου, που θα έχει συνθετικό την τέως ιδιότητά του ως δικαστικού λειτουργού, ή θα υπαινίσσεται παροχή νομικών – δικηγορικών υπηρεσιών, εφ όσον στην πινακίδα θα υπάρχει το όνομα ή ο λογότυπος του καθ ου.
3. να καταργήσει τη λειτουργία της ιστοσελίδας www. Kaloussis.gr και να απέχει στο μέλλον από την δημιουργία νέας ιστοσελίδας, μέσω της οποίας θα διαφημίζει καθ οιονδήποτε τρόπο την παροχή νομικών – δικηγορικών υπηρεσιών, έστω και μόνον υπό την νομική εποπτεία και καθοδήγησή του προς άλλους συνεργάτες του.
4. να απέχει από κάθε μελλοντική επ' αμοιβή παροχή παντός είδους νομικών - δικηγορικών υπηρεσιών, συμβουλευτικών, γνωμοδοτικών, ή διεκπεραιωτικών, ατομικά, ή σε συνεργασία με δικηγόρο.

Επιβάλλει στον καθ ου χρηματική ποινή 1.000 ευρώ, για κάθε ημέρα μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, που θα διατηρεί, τις ως άνω διαφημιστικές πινακίδες στα γραφεία του 1ου ορόφου και στην είσοδο της πολυκατοικίας επί της Λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 131, την λειτουργία της ιστοσελίδας www. Kaloussis.gr, αλλά και για κάθε παράβαση των ανωτέρω από 1 έως και 4 όρων, της παρούσας απόφασης.

Συμψηφίζει την δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του την

13 ΑΥΓ. 2012 /2012

Ο Ειρηνοδίκης

Η Γραμματέας

Αθανάσιος Πολυζόπουλος

Στεφανία Κολλίντζα

25 ΑΥΓ. 2012
Αθήνα
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

28 ΑΥΓ. 2012

ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ ΣΤΕΦΑΝΙΑ